kuifje

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAA

Nr 32
40e jaargang

CLINT EASTWOOD

PALE RIDER

Reuze volledig verhaal

DE DOOD VAN NATCHEZ

40F-NEDERLAND f 2,25.

6-9-85

Verdwaald op de lijn New-York (Kapellen) — Brussel (Centraal)

Anna Domino

Forensen zijn ongelukkige mensen. Drie slagen moeten zij inkasseren: de afstand van de huiselijke plek, de moeizame passage, de kunstmatige opname in een (ver)vreemde omgeving. Wat moet het dan zijn als je tussen twee hoofdsteden, tussen twee afgepeigerde kulturen pendelt. **Anna Domino** komt van New York en woont in Brussel. Haar eerste mini-LP, **East & West** (1983), is een greep naar houvast, een vastklampen aan twee emoties: ontroering en beroering. De piano hielp haar daarbij zodanig dat ze zich op **The Ship** (van Luk Van Acker) en op haar in 1985 verschenen EP **Rythm** krachtiger en zelfzekerder toont. Het ritme van Brussel werd voor een deel het ritme van Anno Domino, haar New Yorkse roots geven het een triomfantelijke, maar nog steeds eenzame kadans. Wat gebeurde er tijdens dat jaar? Is leven in Brussel een zegen, een vloek of een bewuste keuze?

Anna Domino: Ik woonde in New York en hield mij bezig met muziek. Er kwam echter geen schot in de zaak omdat ik zelf niet de moed had om mezelf uit die sleur te halen en verder te gaan. Het was dankzij Michel Duval van **Les Disques du Crépuscule**, die ik ontmoette via vrienden, dat ik naar hier ben gekomen. Hij beluisterde een tape van mij en vroeg of ik geen zin had om naar België te komen om een single op te nemen. Het is uiteindelijk een mini-LP geworden. Ondertussen pendel ik tussen de twee grootsteden en momenteel ben ik weer hier.

Vestig je je niet in Brussel?

Zeker niet. Ik geef toe, het schept problemen: telkens een nieuw appartement zoeken en na een tijdje weer opzeggen. Ik leef eigenlijk nergens, ik hoor nergens thuis.

Is het daarom dat jouw platen eenzaam klinken, altijd op doorreis?

Ik weet niet hoe diep het zit. Ik heb voortdurend onprettige dingen meegemaakt in mijn leven. Ik zou ver moeten teruggaan in de tijd, ik denk tot ik ongeveer 9 à 10 jaar oud was, om te kunnen zeggen: hier voelde ik mij echt thuis. Ik weet niet of je daar de oorzaak of het resultaat van de eenzaamheid moet zoeken. Het zal er wel iets mee te maken hebben. (lange stilte) Ik zit meestal alleen in de studio als ik opneem. Natuurlijk is er altijd een technicus aanwezig, af en toe een producer en enkele andere mensen, maar wat ik bedoel is: ik bespeel praktisch alle instrumenten, ik schrijf mijn eigen nummers, het is mijn idee en dus ook mijn probleem. Nog een ander aspekt: als er andere mensen aan te pas komen, krijg ik meteen de reflex van: ik moet dit alleen doen, en ik begin mezelf terug te trekken.

Toch heb je op de laatste EP met twee producers gewerkt?

Korrektie, één ervan was een technicus (Gilles Martin) en samen met hem heb ik het geluid van de plaat bepaald en de mix gedaan. Zelf bespeelde ik alle instrumenten, behalve de solo's. Op een gegeven moment heef Gilles de mixing helemaal alleen gedaan om de simpele reden dat ik in slaap was gevallen. Voor de A-kant werkte ik met producer Marc Moulin, wat voor mij een nieuwe ervaring was. Zeer bevredigend, want in de nabije toekomst ga ik nog met hem werken. (N.v.d.r. Een L.P. zal wellicht voor het einde van dit jaar verschijnen) Een producer heb ik nodig om mijn nummers te zuiveren. Ik schrijf een song op een welbepaalde manier. Hij moet zó uitgevoerd worden en niet anders. Ik kan die song niet meer veranderen. Soms is het nodig dat hij gearrangeerd moet worden. Meestal weet ik dat wel, maar ik verander het gewoon niet. De producer kan mij de aanwijzingen geven. Hij kan mij ook beletten het nummer te overladen met melodieën, waardoor de mixing onmogelijk zou worden. Een producer die zelf zijn sound oplegt, daar hou ik niet van. Ik huiver van het idee. Stel je voor: geen controle meer over je eigen muziek, een vreemde die bepaalt hoe het klinkt... Ik moet mijn muziek zelf kunnen beheersen. Ik voel mij nu al zo onzeker. Met zo iemand werken zou mij tot hypernervositeit leiden.

Met jouw stem kan je zoiets toch moeilijk zeggen. Ik had zelfs de indruk dat je op East & West dromerig, onzeker klonk, maar op Rythm is je stem veel energieker.

Het nieuwe materiaal is agressiever. Ik ben momenteel bezig met het schrijven en componeren van nieuwe nummers. Die verenigen beide elementen. Ze zijn krachtiger. Mijn stem is erop vooruitgegaan. In het begin was ik zelfs schuchter, ingehouden. Ik kende de mogelijkheden van dit medium nog niet, maar nu tracht ik meer uit mijn stem te halen. East & West ging inderdaad over dromen, over wat er in de geest omgaat, zichzelf bezig houden met plannen en schema's maken. In die tijd werd ik verliefd en meteen had ik materiaal om over te schrijven. Trouwens, dat doe ik nog altijd. Ik besef nu dat ik veel dezelfde onderwerpen gebruik voor mijn songs.

Probeer je in je nummers de twee kulturen, waartussen je pendelt, te verwerken?

Zij zijn totaal verschillend. Ik behoor tot allebei, maar niet in overdreven mate. Ik ben niet volledig overgegeven aan de ene of de andere kultuur. Neem nu Amerika... Ik ben niet hard, ik ben niet gevestigd. Ik ben van alles maar een klein beetje, een beetje hard, gevestigd, verfijnd. Wat de muziek betreft: ik ben beïnvloed door Rhythm & Blues, sommige jazz en «black disco» wat Amerika aangaat. Voor Europa is dat de elektronische pop. Eigenlijk leen je overal. Je beperkt jezelf niet enkel tot Amerika of Europa, maar je neemt ritmes uit Afrika, fluiten uit China, overal waar je eigenaardige geluiden kan vinden.

Zij blijft maar verder praten, af en toe opgewonden, af en toe stil, afwezig. Het ritme van de IR-trein Antwerpen-Brussel, maar die weet waar hij naartoe gaat...

Interview: Eric Grossey

DE DOOD VAN NATCHEZ

EXTRA LANG VERHAAL

PIRES
J. DUFAUX

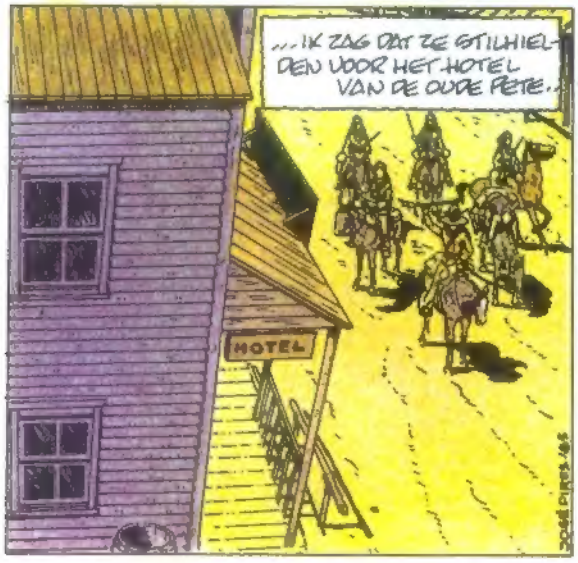

SLA OM

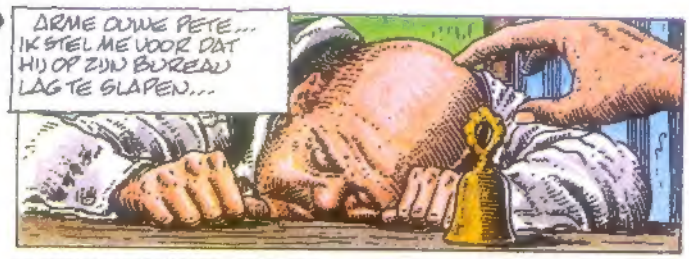

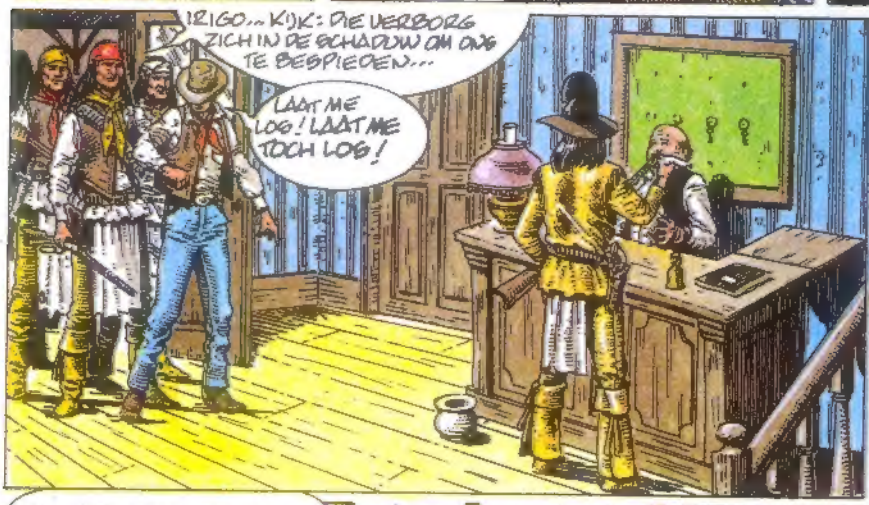

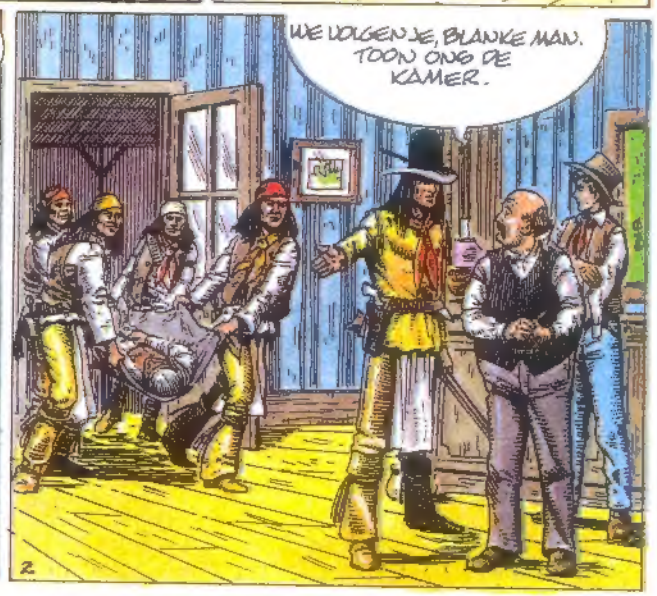

DOSE PINCE / 85

HET WERD EEN VREEMDE OPTOCHT ... DE OUWE INDIAAN DIE ZE VERVOERDEN LEEK ER ERG GLECHT AAN TOE, EN IK ZAG HOE PETE'S GEZICHT NAT WERD VAN HET ZWEET... HET WAS OOK LANG GELEDEN DAT HIJ ZOVEEL MENSEN IN ZIJN OUWE TENT HAD GEHAD...

DIT... EH... IS HET BESTE WAT IK HEB... EH... IK ZAL U WATER BRENGEN ...

LEG HEM VOORZICHTIG NEER...

GEDULD, OUDE MAN... PROBEER NU WAT TE RUSTEN... JE ZONEN ZULLEN BIJ JE WAKEN...

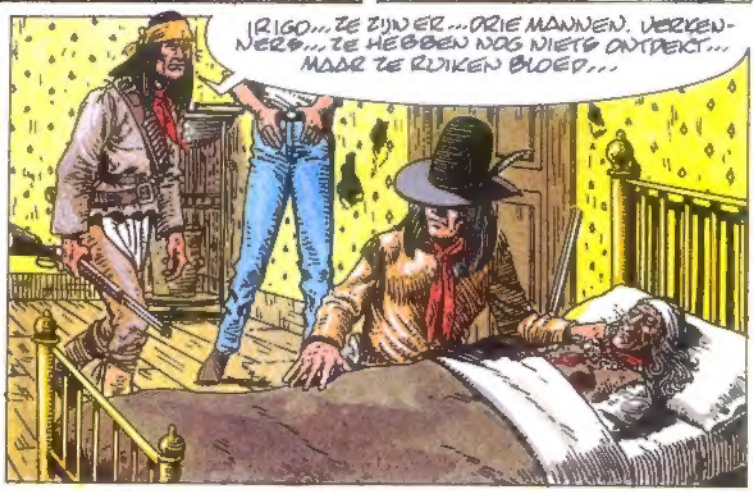
IRIGO... ZE ZIJN ER... DRIE MANNEN. VERKENNERS... ZE HEBBEN NOG NIETS ONTDEKT... MAAR ZE RUIKEN BLOED...

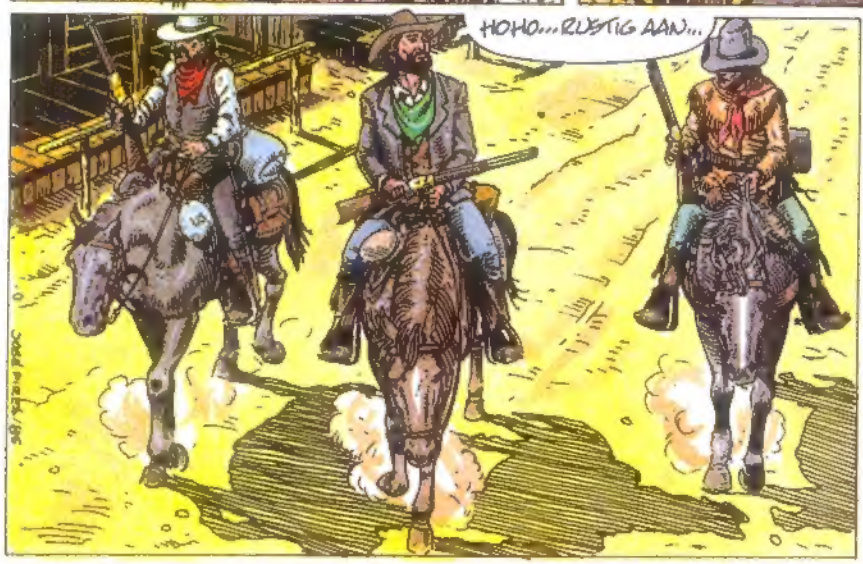
HOHO... RUSTIG AAN...

WAARSCHUW ONZE BROEDERS... WE MOETEN SNEL ZIJN EN GEEN GELUID MAKEN... GEEN SCHOT... NIEMAND MAG HET WETEN...

SLA OM

JIJ DAAR, JIJ BLIJFT HIER BIJ NAÏGE. PROBEER VOORAL NIET TE ONTGINAPPEN... BEGREPEN?

WAT IK VOORAL KON BEGRIJPEN WAS DAT IK GEEN KEUZE HAD. IN MIJN RUG VOELDE IK DE PUNT VAN HET MES VAN NAÏGE DRUKKEN...

...EN ALS ER DRIE ARME DRONMELS WAREN IN WIER PLAATS IK ME NIET HAD WILLEN BEVINDEN, DAN WAREN HET WEL DIE DRIE VERKENNERS DIE OP WEG WAREN NAAR HET HOTEL...

HÉ!... IK RUIK ZE... IK RUIK DIE ROOIE LUIVEN! ZE KUNNEN NIET VER WEG ZIJN...

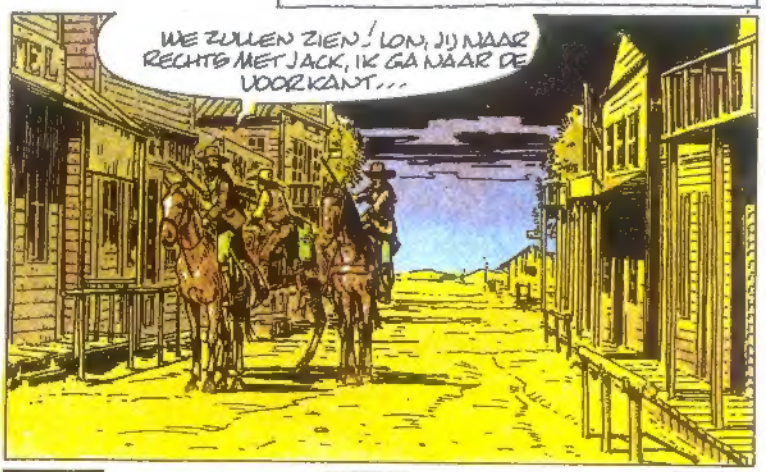
WE ZULLEN ZIEN! LON, JIJ NAAR RECHTS MET JACK, IK GA NAAR DE VOORKANT...

STAR HOTEL
HOTEL
ZANGSBEE
JOSÉ PIRES /85

HUM... MISSCHIEN HEB IK ME VERGIST... GEEN SPOOR...

ARRRGHH!

STERF LANGZAAM, BLANKE MAN... LANGZAAM...
HEB JE NIETS GEHOORD?
NEE... MAAR HET BEVALT ME HIER NIET... IK WORD HIER NERVEUS...
!
SHIIIT!
BLAM
AIIIEEE!
SKRATCH
NU DAN!
NOoo!
BLAM

SLA OM

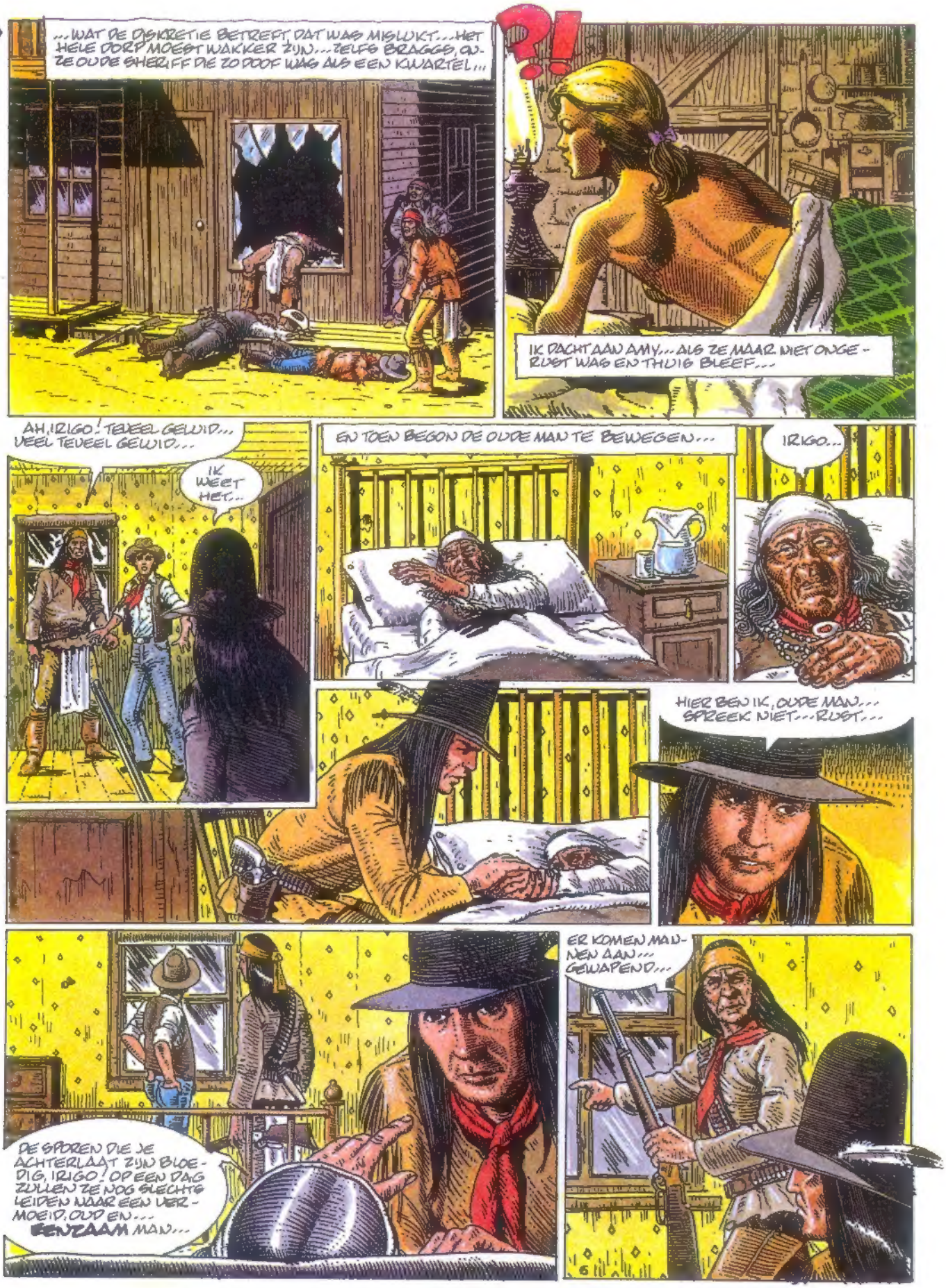
...WAT DE DISKRETIE BETREFT, DAT WAS MISLUKT... HET HELE DORP MOEST WAKKER ZIJN... ZELFS BRAGGS, DE OUDE SHERIFF DIE ZO DOOF WAS ALS EEN KWARTEL...
?!
IK DACHT AAN AMY... ALS ZE MAAR NIET ONGERUST WAS EN THUIS BLEEF...
AH, IRIGO! TEVEEL GELUID... VEEL TEVEEL GELUID...
IK WEET HET...
EN TOEN BEGON DE OUDE MAN TE BEWEGEN...
IRIGO...
HIER BEN IK, OUDE MAN... SPREEK NIET... RUST...
DE SPOREN DIE JE ACHTERLAAT ZIJN BLOEDIG, IRIGO! OP EEN DAG ZULLEN ZE NOG SLECHTS LEIDEN NAAR EEN VERMOEID, OUD EN... EENZAAM MAN...
ER KOMEN MANNEN AAN... GEWAPEND...

IK HERKENDE DE DRUIPSNOR VAN BRAGGS IN HET FAKKELLICHT... DITMAAL VIEL HET ERGSTE TE VREZEN...

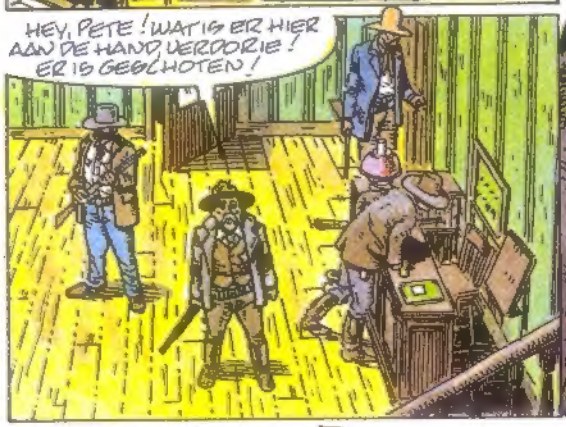

SLA OM

DE DOOD VAN NATCHEZ

EXTRA LANG VERHAAL

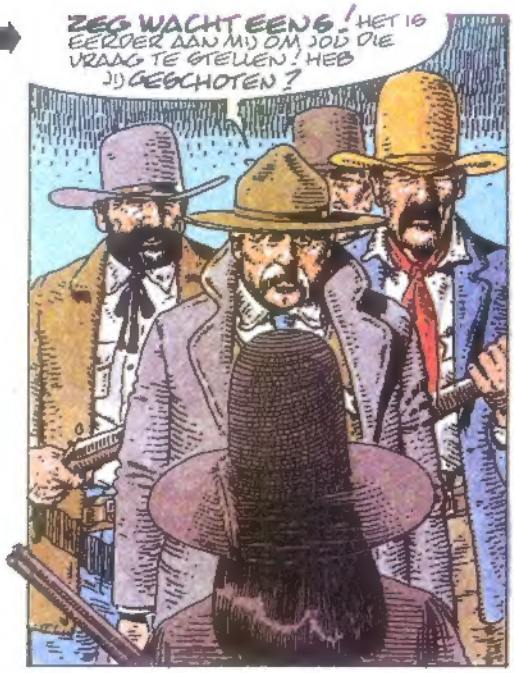

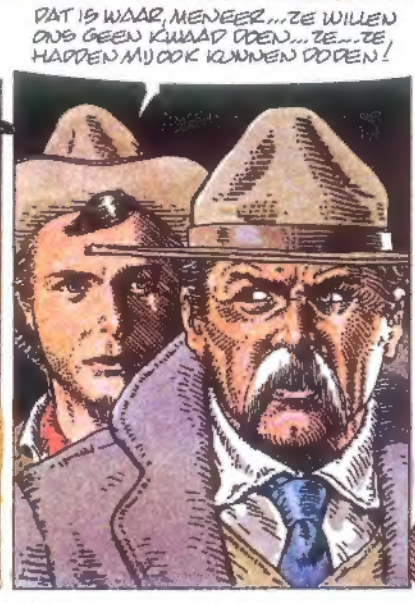

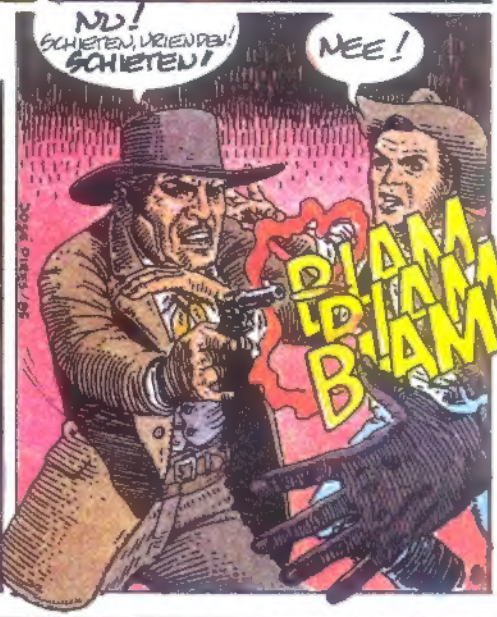

VERVOLG ACHTERAAN IN DIT NUMMER

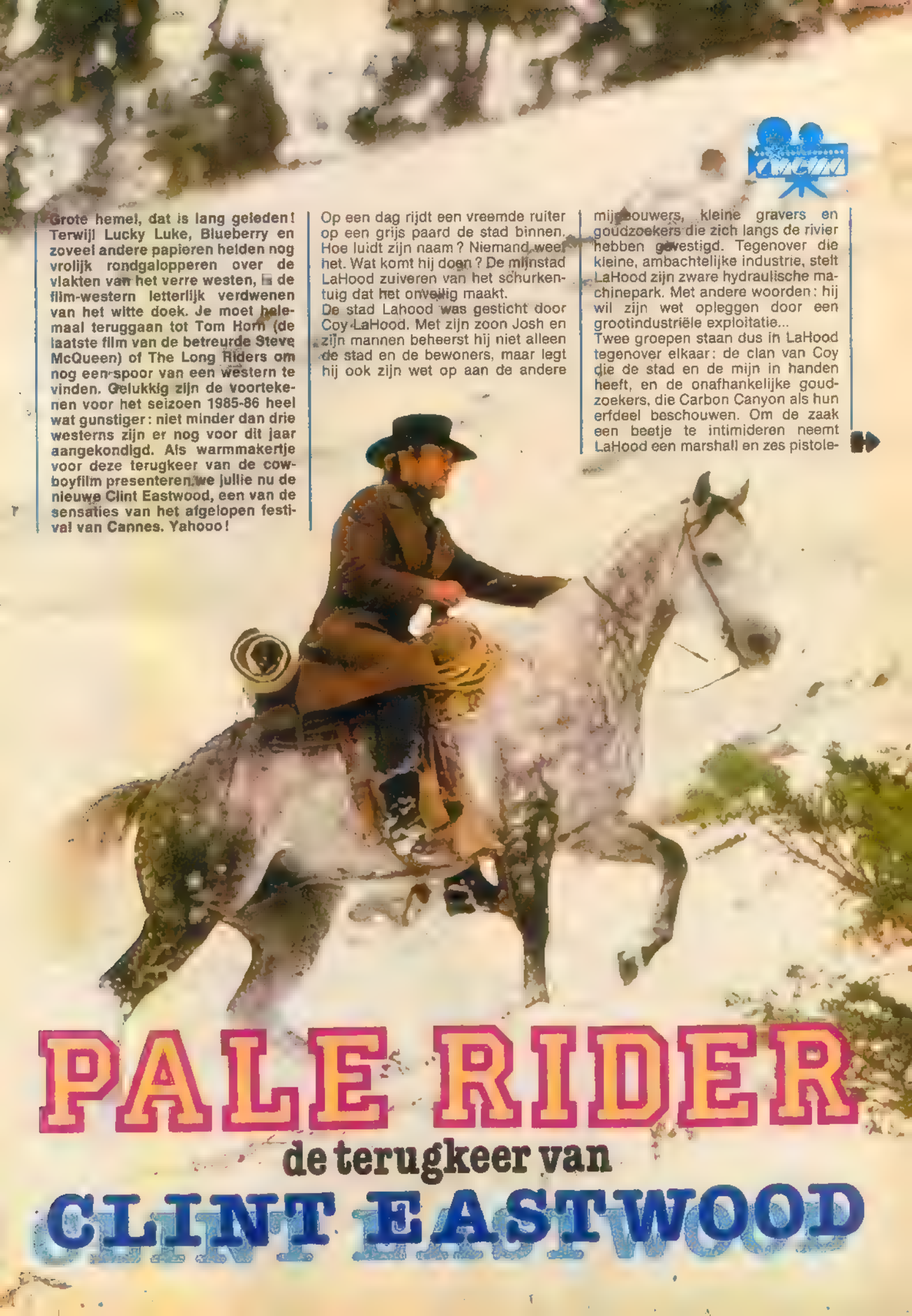

Grote hemel, dat is lang geleden! Terwijl Lucky Luke, Blueberry en zoveel andere papieren helden nog vrolijk rondgalopperen over de vlakten van het verre westen, is de film-western letterlijk verdwenen van het witte doek. Je moet helemaal teruggaan tot Tom Horn (de laatste film van de betreurde Steve McQueen) of The Long Riders om nog een spoor van een western te vinden. Gelukkig zijn de voortekenen voor het seizoen 1985-86 heel wat gunstiger: niet minder dan drie westerns zijn er nog voor dit jaar aangekondigd. Als warmmakertje voor deze terugkeer van de cowboyfilm presenteren we jullie nu de nieuwe Clint Eastwood, een van de sensaties van het afgelopen festival van Cannes. Yahooo!

Op een dag rijdt een vreemde ruiter op een grijs paard de stad binnen. Hoe luidt zijn naam? Niemand weet het. Wat komt hij doen? De mijnstad LaHood zuiveren van het schurkentuig dat het onveilig maakt.
De stad Lahood was gesticht door Coy LaHood. Met zijn zoon Josh en zijn mannen beheerst hij niet alleen de stad en de bewoners, maar legt hij ook zijn wet op aan de andere mijnbouwers, kleine gravers en goudzoekers die zich langs de rivier hebben gevestigd. Tegenover die kleine, ambachtelijke industrie, stelt LaHood zijn zware hydraulische machinepark. Met andere woorden: hij wil zijn wet opleggen door een grootindustriële exploitatie...
Twee groepen staan dus in LaHood tegenover elkaar: de clan van Coy die de stad en de mijn in handen heeft, en de onafhankelijke goudzoekers, die Carbon Canyon als hun erfdeel beschouwen. Om de zaak een beetje te intimideren neemt LaHood een marshall en zes pistole-

PALE RIDER

de terugkeer van

CLINT EASTWOOD

ros in dienst. Voor de goudzoekers ziet het er beroerd uit.
Hoe moeten ze zich tegen dat geweld te weer stellen? Dan richt de jonge Megan (15 jaar) in wanhoop een oprecht gebed tot de hemel, waarbij hij een Bijbelvers aanhaalt. Ironisch genoeg duikt op dat moment de «ruiter op het vale paard» op, de wreker zonder naam, de verdediger van weduwe en wees, de grote opruimer... Ditmaal hangt het allemaal niet meer alleen af van Coy, en zijn zeven gewapende mannen vinden een geduchte tegenstander. In LaHood komt een machtsevenwicht. Van zeven tegen één dan... Maar iedereen weet dat Clint Eastwood, de «vale ruiter» in kwestie, zeven gewapende mannen rauw lust...

TIEN JAAR LATER...

Het was bijna tien jaar geleden dat Clint een western maakte, want de laatste, «Outlaw Josey Wales», dateert van 1976.
Sindsdien was hij in het burgermanspakkie van «stiekeme smeris» te zien in films als «Tightrope», «Sudden Impact» of «Big Heat» (die laatste met de onweerstaanbare Burt Reynolds, een film die je niet mag missen!). En erger nog: de western, een te zeer uitgemolken genre, was zo goed als verdwenen van het witte doek. Sindsdien zijn de science fiction-film en de avonturenfilm sterk opgekomen. Hoeveel SF-films lijken niet op die goeie ouwe westerns van vroeger, ■ beginnen bij de fascinerende Star Wars en de schitterende Mad Max? Maar met behulp van een beetje nostalgie kwamen de aanhangers van de Far West weer terug. Te meer daar een nieuwe generatie kijkers bereid lijkt de bekoring van de vlakten van het wilde westen te ontdekken...
De grote mythologie van de western heeft in Clint Eastwood altijd een verwoed verdediger gekend. Clint zal voorgoed het zwijgzame, geheimzinnige type van de eenzame verdediger zijn. Die houding zit hem als gegoten, en werd voor hem op maat gemaakt door de grote Sergio

Leone in de tijd van de Italiaanse spaghetti-westerns. Uitgaande van dezelfde gegevens van die zegevierende wreker heeft Eastwood in de loop der jaren een beeld geschapen dat hem tot de laatste der grote eenzame cowboys in de lijn van Gary Cooper, Alan Ladd en John Wayne maakte.

Het was lang geleden dat Clint zichzelf het genoegen deed een western te maken. Deze nieuwe verschilt niet van de vorige. Op een herkenbare plek — een stadje in het westen — staat tussen twee groepen (de «goeden» en de «slechten») een man alleen, die voor het recht strijdt, en daarbij sneller en beter schiet dan zijn tegenstanders. We kennen Red Dust in die rol. Blueberry en McCoy ook. Het wilde westen biedt altijd slechts een beperkt aantal mogelijkheden, maar het genre moet het dan ook hebben van de herhaling en het omkeren van de rollen. De western geeft altijd de strijd van dat ene individu tegen de conventies van een samenleving die hem niet aanstaat... En als je me niet gelooft, ga dan zelf «Pale Rider» zien... dat is beter dan alle discussies over een genre dat dit seizoen een grote come-back maakt!

Pale Danny

TECHNISCHE KAART

Een Mapaso Prod. productie
uitgebracht door Warner-Columbia
Regisseur: Clint Eastwood
Scenario: Michael Butler en Dennis Shryack
Camera: Bruce Surtees
Muziek: Lennie Niehaus
Spelers:
Clint Eastwood
Michael Moriarty
Carrie Snodgress
Richard Kiel

CHICK BILL

TIBET

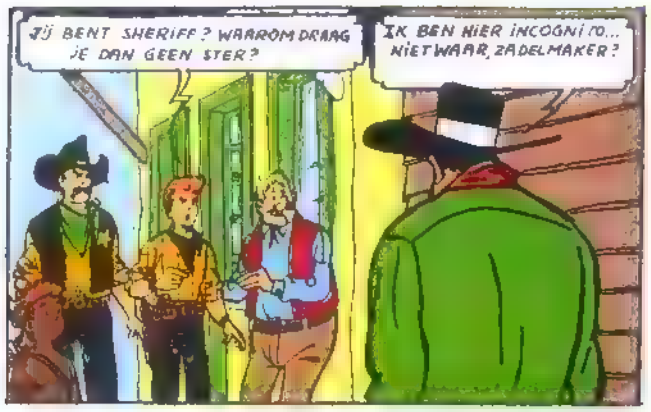

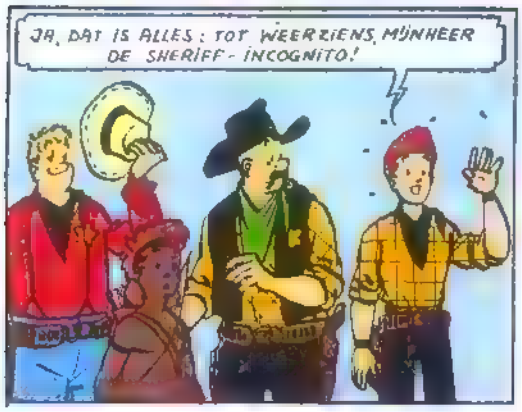

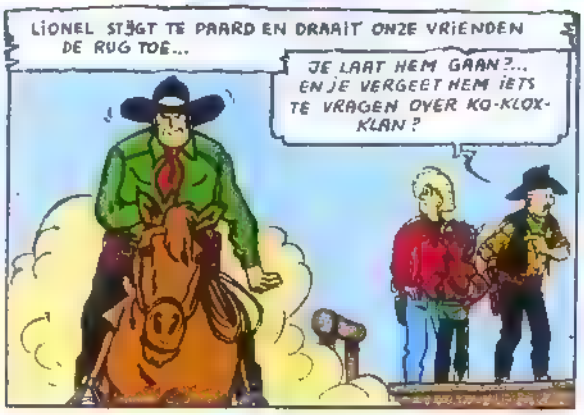

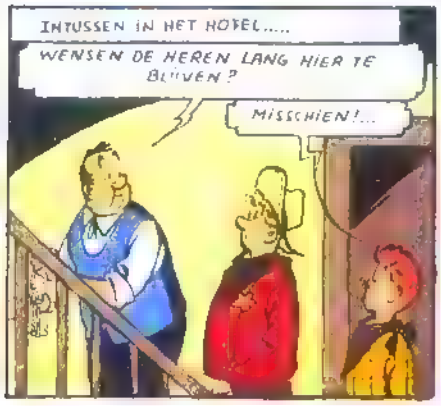

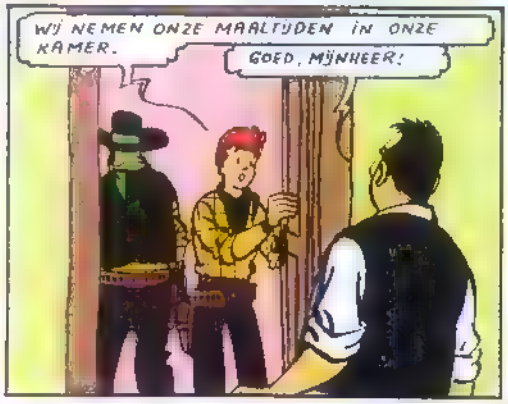

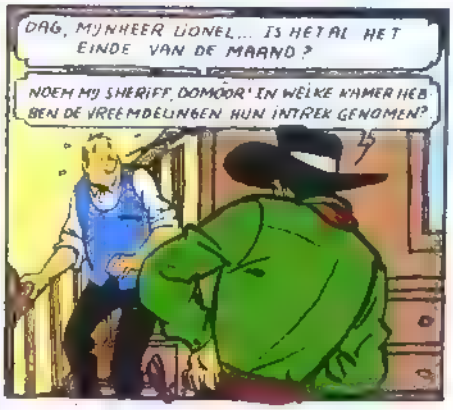

SAMENVATTING: De eigenaardige sheriff van Big Horse Town beweert dat hij de eigenaar is van het gevonden paard... Een sinistere dreiging hangt over de stad...

KO-KLOX-KLAN

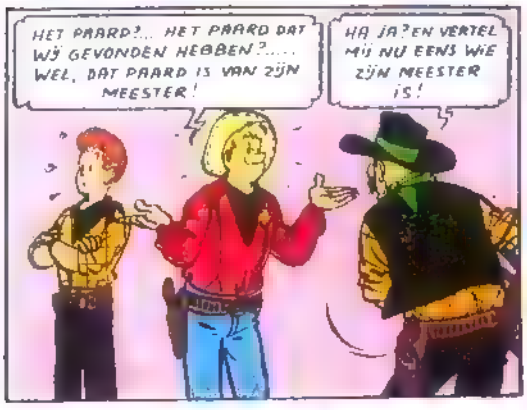

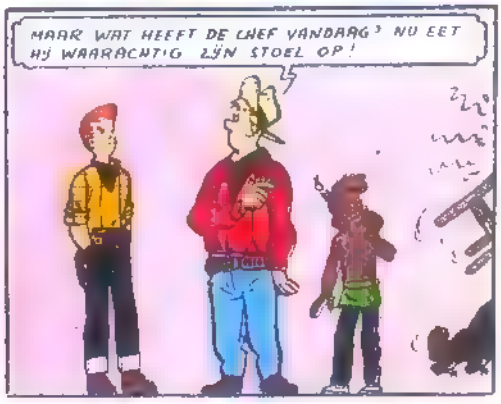

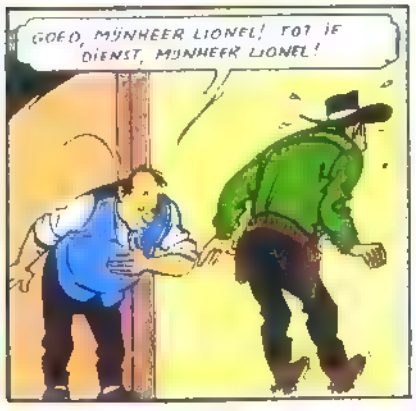

SLA OM

CHICK BILL

EVEN LATER BRENGT LIONEL VERSLAG UIT BIJ ZIJN BAAS...
MET ANDERE WOORDEN, ZE ZIJN ER NIET INGELOPEN! ZE HEBBEN HELEMAAL NIET GELOOFD DAT JIJ EEN SHERIFF - INCOGNITO WAS!
DAT IS DAN DE SCHULD VAN DE SABELMAN!

IK WEET HET, DIE DRONKAARD HEEFT TE VEEL GEZEGD! JULLIE TWEE REKENEN MET HEM AF! HET IS AL LANG GELEDEN DAT WIJ GEEN VOORBEELD MEER STELDEN!

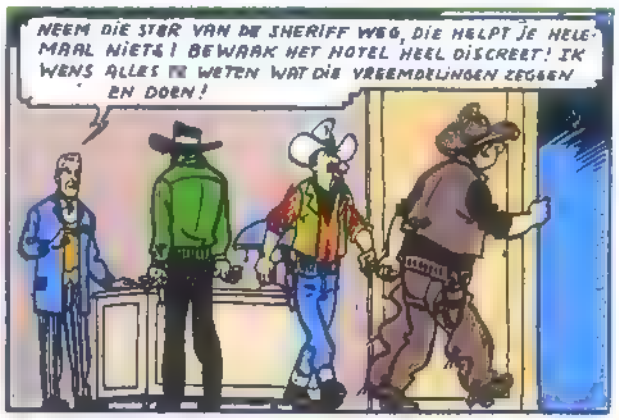
NEEM DIE STER VAN DE SHERIFF WEG, DIE HELPT JE HELEMAAL NIETS! BEWAAK HET HOTEL HEEL DISCREET! IK WENS ALLES TE WETEN WAT DIE VREEMDELINGEN ZEGGEN EN DOEN!

WEL, FRED, HET GAAT NOG ALTIJD EVEN SLECHT?
ZWIG DARROVER!

WEL, WAT IS ER JOU OVERKOMEN? DEZE MORGEN HAD JE TOCH GEEN BLAUW OOG!
INDERDAAD, MAAR SEDERTDIEN HEB IK LIONEL ONTMOET...

EN EEN GOEDE RAAD: INDIEN JE HEM MOCHT ONTMOETEN, NOEM HEM DAN SHERIFF!
DANK VOOR DE RAAD, MAKKER!

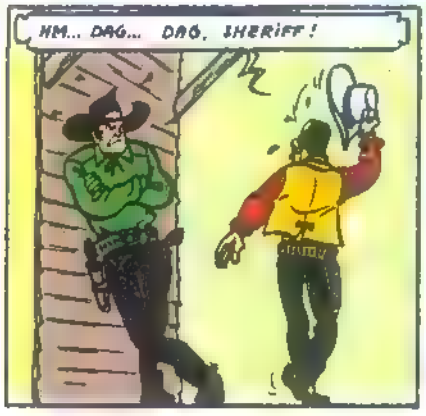
HM... DAG... DAG, SHERIFF!

BONG!

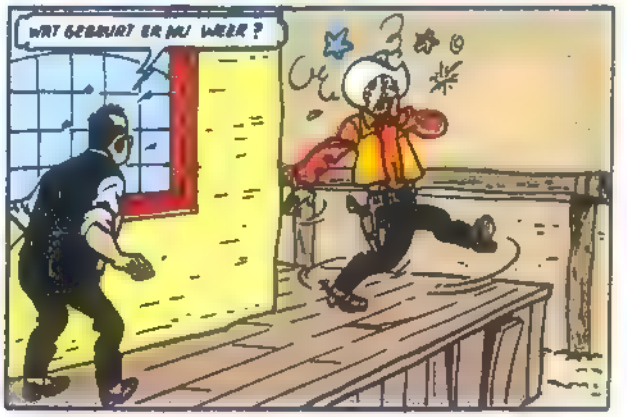
WAT GEBEURT ER NU WEER?

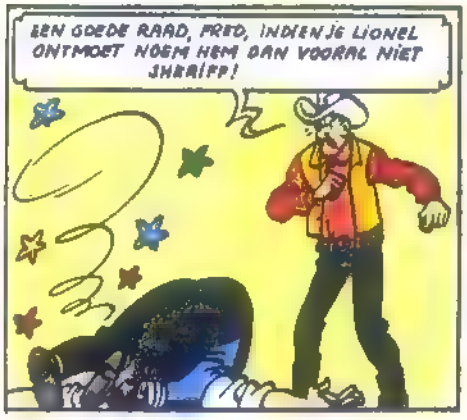
EEN GOEDE RAAD, FRED, INDIEN JE LIONEL ONTMOET NOEM HEM DAN VOORAL NIET SHERIFF!

ENKELE UREN LATER IS HET NACHT EN ALLES SLAAPT IN BIG HORSE TOWN...

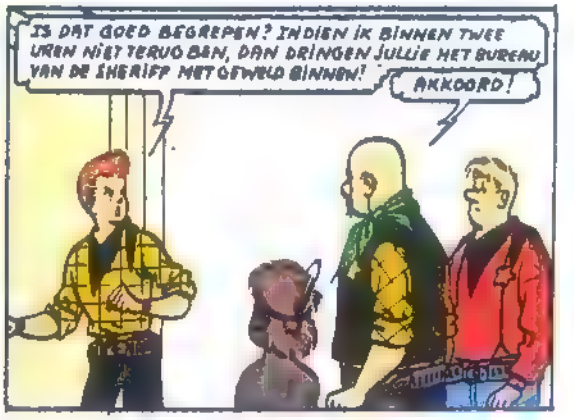
IS DAT GOED BEGREPEN? INDIEN IK BINNEN TWEE UREN NIET TERUG BEN, DAN DRINGEN JULLIE HET BUREAU VAN DE SHERIFF MET GEWELD BINNEN!
AKKOORD!

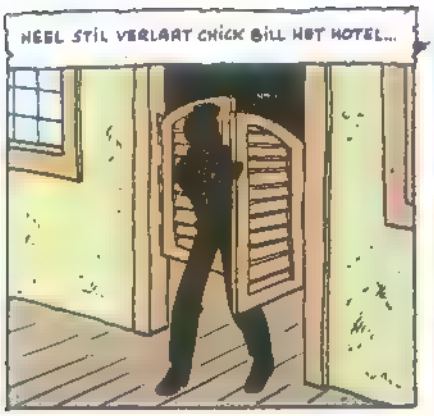
HEEL STIL VERLAAT CHICK BILL HET HOTEL...

EN NU MOET IK HET HUIS VAN DE SHERIFF VINDEN!

ONZE VRIEND HEEFT DE ONBIGENDE SCHADUW, DIE HEM VOLGT, NIET GEZIEN...

DE JONGE COWBOY LOOPT EEN KWARTIERTJE IN HET DORP ROND EN VINDT DAN WAT HIJ ZOCHT...
HA, IK BEN ER! HET IS HOOGTIJD!

DE DEUR IS NIET GESLOTEN..... DAARAAN HAD IK MIJ WEL KUNNEN VERWACHTEN!
SHE OFF

GELUKKIG HEB IK ER AAN GEDACHT ENKELE LUCIFERS MEE TE NEMEN!

SCRATCH...

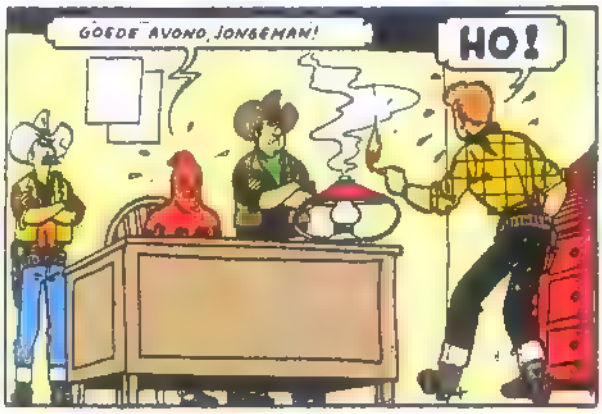
GOEDE AVOND, JONGEMAN!
HO!

EEN CHARMANTE ONTVANGST! HANDEN OMHOOG ALLEMAAL!
TOE, TOE! WIJ ZIJN GEEN KINDEREN MEER! WIJ HEBBEN ALLE VOORZORGSMAATREGELEN GETROFFEN! LAAT JE REVOLVER MAAR ZAKKEN!

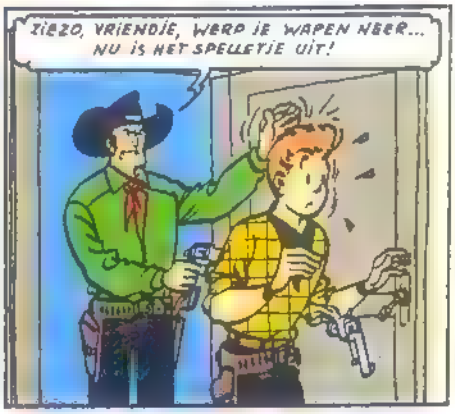
ZIEZO, VRIENDJE, WERP JE WAPEN NEER... NU IS HET SPELETJE UIT!

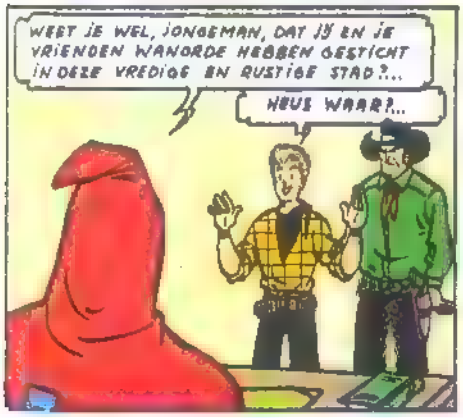
WEET JE WEL, JONGEMAN, DAT JIJ EN JE VRIENDEN WANORDE HEBBEN GESTICHT IN DEZE VREDIGE EN RUSTIGE STAD?...
HEUL WAAR?...

ALS JE DE KLEINE VERRASSING HEBT GEZIEN DIE IK VOOR JE HEB, ZAL JE NIET MEER GEKSCHEREN!... GA DE GRONKAARD HALEN!

HERKEN JE DEZE MAN?
DE ZADELMAKER!

SLA OM

CHICK BILL

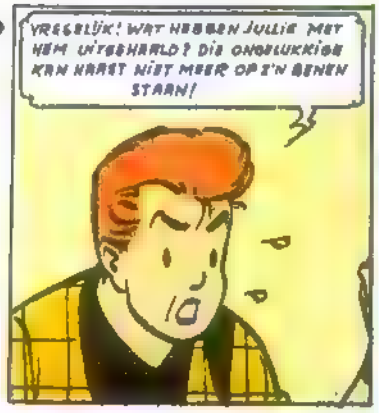

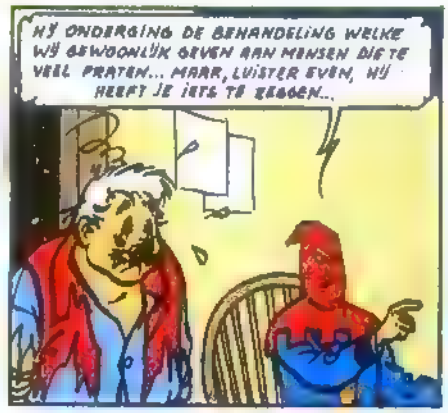

wordt vervolgd

TON EN TINNEKE ALS STERREN

'Geen brokken' had de baas gezegd! Maar Al en Brock moesten hun reputatie van Brokkenmakers natuurlijk waarmaken. Temeer daar het hier bijna een kwestie van wettige zelfverdediging was. Rik Ringers en commissaris Baardemakers, nog steeds in die eeuwige baksteen opgesloten, nemen het allemaal nogal rustig op. Hun interplanetaire tochtje moet onderhand maar eens afgelopen wezen, dat wel, maar hoe vermijd je de talloze obstakels die onze auteurs met satanisch genoegen telkens weer opwerpen in dit verhaal...? Wat dacht je bijvoorbeeld van de geluidsmuur, zoals die er in de fantasie van Denayer en Duchâteau uitziet? Goed, hij had dan wel wat solider kunnen zijn... Maar dat was het enige dat nog nodig was om de hele Cosmic Connection in opschudding te brengen. Maar nu maar weer met beide benen op de grond — bij wijze van spreken dan.

Neem Ton bijvoorbeeld. Echt niet agressief of gewelddadig. Hij is wel eens wat knorrig en vliegt ook wel eens op. Maar in zijn hart is het een beste knul. Je moet ook wel een goedmoedig type zijn om dertig jaar lang alle verzinsels die scenaristen en tekenaars hem hebben opgedrongen te doorstaan. In 1955 ontstonden uit het brein en de tekenstift van Franquin Ton en Tinneke, zijn trouwe gezellin, en verschenen ze voor het eerst in Kuifje. Aanvankelijk alleen, later achtereenvolgens bijgestaan door Goscinny, Greg, Tibet en Peyo, produceerde de talentvolle schepper van Guust talloze gags, waarin later ook nieuwe figuren optreden. Verrast door het enorme succes van Robbedoes moet hij zich laten opvolgen door Greg en Dino Attanasio. Dan is het in 1969 de beurt aan Mittéi en Christian Godard om de fakkel over te nemen. In 1975 waagt Griffo zich eraan, maar een jaar later neemt hij al de benen voor Bertrand Dupont, gesteund door Vicq en Bob de Groot. En tenslotte nemen in 1980 Walli en Bom de verantwoordelijkheid op zich voor de voortgang van de avonturen van deze sympathieke en gedenkwaardige helden. We kunnen wel zeggen dat ze zich meer dan waardig van hun taak gekweten hebben. Dankzij hen bleven Ton en Tinneke onmisbare striphelden. Die status van 'ster' is zojuist weer eens bevestigd door de verschijning van het allereerste album, 'GEINIGE, GAVE GRAPPEN EN GROLLEN', bij de Lombard Uitgaven. En na 'Het vliegende geheugen' en 'Chinese vakantie' hebben ze zich nu echt in het grote avontuur gestort met 'De Tienkoppige Chinees'.

EEN BAKSTEEN VOOR BUDDY

Zoals Walli en Bom ons uitlegden, 'suisde de vervloekte baksteen door de ruimte met de snelheid van een natte sok die van tien hoog van de lijn waait, aan boord Rik en de commissaris, op weg naar onbekende bestemmingen, toen...' hij, terug in de lagere atmosferische lagen, door Ton werd aangezien voor een ordinaire kleiduif en in barrels werd geschoten. Met andere woorden: één keer, vooruit (vergelijk de episode Magellan); twee keer, dat wordt te gek. Maar iedereen kan wel raden dat onze helden nog lang niet aan het eind van hun ellende zijn.

Opnieuw bevinden we ons in het verre westen. Er wordt toch heel wat afgereisd in dit verhaal! Terwijl onze agent de gelukkig weer herstelde baksteen op sleeptouw neemt is Buddy Longway druk bezig met zijn woudloperswerkzaamheden, zonder enig benul van wat er allemaal loos is. Natuurlijk bestaat er tussen Tons geliefde vlakkeland en Buddy's trouwe Rocky Mountains een wereld van verschil, om maar te zwijgen over het tijdsverschil... Maar terug naar onze illustere trapper. In 1972 verscheen hij in Kuifje. In die tijd maakte zijn schepper, Greg, er een eenzaam en nogal onhandig type van. Ook qua tekenstijl was hij behoorlijk karikaturaal. In 1974 werd hij wat realistischer met 'Chinook', het allereerste album in de serie die er nu al 13 telt. Het 14de, 'De zwartrok' zal in november verschijnen.

Het belangrijkste in dit epos is de originaliteit van de structuur. Gewoonlijk hebben striphelden een vaste leeftijd. Dat is hier niet het geval: het is de lange overpeinzing van een man die weet dat hij het meeste achter de rug heeft en dat het einde nabij is. Alle episodes zijn onderling verbonden, niet door een kunstmatig scenario, maar door het verstrijken van de tijd. De thema's zijn die van de klassieke western. Toch zijn er diverse leesniveaus te onderscheiden. Het eerste is dat van de hedendaagse mythe van de terugkeer naar de natuur. Het tweede heeft te maken met de positieve voorstelling van het gezin. En tenslotte is alles doordrongen van een krachtig antiracisme.

Een verwijt dat de auteur vaak gemaakt wordt is de betrekkelijke kortheid van zijn teksten. Derib heeft inderdaad een vertelvorm ontwikkeld waarbij niet de tekst vertelt, maar het beeld. Daarvoor heeft hij een heel persoonlijke techniek ontwikkeld; een mozaiekstructuur waardoor hij verschillende handelingen tegelijk kan beschrijven. Maar een indruk geven van zo'n rijk œuvre eist heel wat meer dan deze enkele regels.

Van 4 tot 11 september worden in de Galerie 2016 (G. Macaulaan 5, 1050 Brussel) die originele tekeningen van de derde episode van 'Hij-die-tweemaal-geboren-werd' tentoongesteld. Er zijn ook enkele schetsen en ongepubliceerde illustraties te zien. Ter gelegenheid daarvan publiceert Galerie 2016 in een luxe map vier eerder onuitgegeven pagina's van 'Hij-die-tweemaal-geboren-werd' en biedt voor de eerste maal een aantal originele pagina's van 'De eerste achterna' van Buddy Longway ter verkoop aan.

TON en TINNEKE

WALLI BOM

DE GEHEIMZINNIGE, HEROÏSCHE BELEVENISSEN VAN DE RUIMTE-AGENT

DOOR DE RUIMTE SUIZEND ALS EEN NATTE SOK DIE VAN EEN FLATGEBOUW VALT, VOERT DE VERVLOEKTE BAKSTEEN RIK EN DE COMMISSARIS NAAR ONBEKENDE VERTEN, TOT ...

MIJN GOD!

KOM RIK, HOU HET EENVOUDIG. JE MAG ME GEWOON COMMISSARIS BLIJVEN NOEMEN...

DAT IS HET NIET, COMMISSARIS... WE ZIJN VAN RICHTING VERANDERD... WE WORDEN AANGETROKKEN DOOR DIE GROTE PLANEET DAAR!

TJA, DAT IS ANDERE KOEK!

ONWEERSTAANBAAR AANGETROKKEN DOOR DE MYSTERIEUZE (EN VERVLOEKTE) PLANEET, VALT DE BAKSTEEN VERDER, VALT, VALT...

EN... EH... VALT DUS!*

(*) JE ZOU HET NIET ZO ZEGGEN, MAAR DAT DUURT ME EEN TIJD, DAT ZO'N BAKSTEEN VALT (VOORAL VAN MIJN HART)

COMMISSARIS! ZEG ME DAT IK DROOM IK ZIE EEN KRANT WAARIN SPRAKE IS VAN DE DEVALUATIE VAN DE FRANK!

MAAR DAN ZIJN WE BIJNA ...BIJNA...

KRAK

THUIS! JAWEL!

JOEPIE! WE ZIJN GERED!!!

??

PANG

BRAVO, TON! JE HEBT'M!

MAAR... MAAR DAT KAN NIET! IK HEB HELEMAAL NOG GEEN KLEIDUIF GESCHOTEN!...

ZOUDEN RIK RINGERS EN COMMISSARIS BAARDEMAKERS ONTSNAPPEN AAN DIE BAKSTEEN VAN DOLGEDRAAIDE SCENARIOSCHRIJVERS? WIE REKENT DAAR NOG OP, ALS JE WEET HOE ZE IN PUIN LIGGEN, HAHAHA! (IK BEDOEL NATUURLIJK DE SCENARIOSCHRIJVERS, WANT RIK RINGERS REDT ZICH ALTIJD OVERAL UIT AL ZOUDEN WIJ WEL EENS WILLEN WETEN HOE HIJ DAT FLIKT!) JA, TOCH WEL RAAR, HÈ, EEN JOCHIE DAT GEWOON MAAR KRANTEN LOOPT TE VENTEN EN DAN OPEENS, BONG, VAN DE ENE DAG OP DE ANDERE JOURNALIST WORDT EN DAN DETECTIVE EN... PANG AAAARGH!

wordt vervolgd

ZONNIG bezig!

WEET-JE

Het CIAM (Centrum voor Informatie over Audiovisuele Middelen) organiseert een **scenariowedstrijd voor tekenfilms.** Deelnemers worden geacht een verhaal te verzinnen en uit te werken rond het thema van **Reinaert de vos**, voor een film van 4 tot 8 minuten. De winnaar krijgt 25.000 BF (+/− fl. 1400) los in het vuistje. Inzendingen moeten binnen zijn uiterlijk 15 september 1985. Voor het wedstrijdreglement en nadere informatie kan je terecht bij: CIAM, Martelarenplein 21, 1000 BRUSSEL.

STRIP KURSUS

Onze lezers zijn er zonder twijfel allemaal rotsvast van overtuigd dat strips maken een zalig beroep is. Vandaar zonder twijfel dat de helft van Vlaanderen en Nederland striptekenaar wil worden en de andere helft scenarist. De **Leidse Onderwijsinstellingen** hebben een zeer degelijke schriftelijk stripkursus in hun lespakket, die je een degelijke vakopleiding geeft bij jou thuis en onder begeleiding van een kompetente leraar. Een uitgebreide kennismakingsbrochure kan aangevraagd worden bij de
Leidse Onderwijsinstellingen b.v.
Postbus 4200
2350 CA LEIDERDORP
Nederland

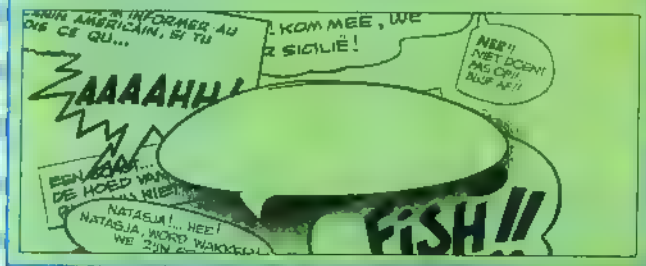

KADO!

Wij verloten deze week een derde stripkursus onder de lezers die ons op een briefkaart het juiste antwoord geven op de volgende vraag:
Hoe heet het meisje dat ARIA wil redden, de dochter en zuster van de mannen die haar vergezellen?
Vergeet niet op je briefkaart je naam, volledig adres en leeftijd **duidelijk leesbaar** te vermelden!
Antwoorden naar:
P.-H. Spaaklaan 1-11
1070 BRUSSEL
of Postbus 77
2040 AB ZANDVOORT
BLIJF AANDACHTIG JE FAVORIETE STRIPWEEKBLAD LEZEN! Misschien win je wel een van die schitterende stripkursussen!

STRIP FESTIJN OP HET SCHEFFERS PLEIN

Op donderdag 15 augustus zal op het Scheffersplein in Dordrecht (bij Rotterdam) een STRIPFESTIJN plaatsvinden met daarop aansluitend een SJORS & SJIMMIE tentoonstelling. Een en ander gebeurt naar aanleiding van het tienjarig bestaan van stripwinkel «Sjors» en van het feit dat Robert van der Kroft nu al tien jaar lang elke week een nieuwe Sjors & Sjimmie gag tekent. Ter gelegenheid hiervan wordt er een speciale albumuitgave gemaakt met de vijftig beste gags van de afgelopen 10 jaar. Dit album wordt uitgevoerd in harde kaft op origineel plaatformaat (33 × 45 cm), met in ieder album één van de originelen, wat de oplage dus automatisch beperkt tot 50 (vijftig) exemplaren. Cover in kleur, binnenwerk in zwart/wit, prijs fl. 250-4500 BF. Het eerste exemplaar zal op 15 augustus omstreeks 2 uur plechtig worden overhandigd aan Frans Piët, de «vader» van Sjors & Sjimmie. Dat gaat natuurlijk door op het Scheffersplein. Daarna zal Frans Piët de tentoonstelling openen die doorgaat in Galerie «WITT» en die loopt tot en met zondag 18 augustus, dagelijks van 13 u 30 tot 18 uur, op donderdag tot 21 uur. De tentoonstelling zelf is de moeite waard en het STRIPFESTIJN zal dat ook wel zijn. Heel wat tekenaars en verzamelaars zullen er zijn, koop-, informatie- en ruilstandjes en nog veel meer. Er is een rommelmarkt waar iedereen terecht kan om zijn waar aan te prijzen aan geinteresseerden. En die zullen zonder twijfel talrijk aanwezig zijn, die dag in Dordrecht. De speciale SJORS & SJIMMIE uitgave kan gereserveerd worden bij Stripwinkel «Sjors», Scheffersplein 1, 3311 EJ DORDRECHT.

WEET-JE

Vanaf half augustus heet **Eppo** niet meer **Eppo**, maar **Wordt Vervolgd**. Voor de goede orde van zaken: er zijn nu drie «Wordt Vervolgd's»: het maandblad van de uitgeverij Casterman dat met de rage begonnen is, een TV-programma over strips (op de Nederlandse zenders) en nu dus ook nog een stripwéékblad... Uitkijken als je in de krantenwinkel «de nieuwe Wordt Vervolgd» vraagt. Je hebt 50 % van de kansen dat je bedonderd wordt.

WEET-JE

Om het vijfjarig bestaan te vieren geeft Stripwinkel **Wonderland** een zeefdruk uit van François Craenhals. Het is een potloodtekening van **prinses Gwendoline**, de onbereikbare liefde van **De Koene Ridder**, uitgevoerd op luxe-karton met transparent, formaat 55 % 75 cm in een oplage van 250 exemplaren, die door de auteur genummerd, gesigneerd en op naam opgedragen zijn. En dat alles voor nauwelijks 295 BF - fl. 16,50. Intekenen kan (en moet) bij Stripwinkel Wonderland, Paardsdemerstraat 19, 3500 HASSELT. Als dàt geen waar voor je geld is...

HE MAAT, WIL JE 'N BMX WINNEN?

1) Hoeveel renners van de BASF-ploeg zullen de wedstrijd Parijs-Brussel 1985 uitrijden?

_____ _____

2) In hoeveel tijd zal de winnaar de afstand Parijs-Brussel afleggen? _____ u _____ min _____ sec
(Erik Vanderaerden deed er in '84: 7 u 10 min 00 sec over).

Naam en leeftijd _____ _____ _____

Adres _____

_____

Terugsturen vóór 1 september '85 naar BASF-BMX Hamoirlaan 14 - 1180 Brussel

Vrienden en hindernissen. Met een BMX zal je ze allemaal inpakken. Ook de wedstrijd neem je in de vlucht mee.

Stuur de antwoordbon op met drie volledige cellofaanverpakkingen van de BASF LH Extra I cassettes. 10 BMX-en en 100 gele truien zijn er te winnen. Met BASF een BMX of een gele trui pakken, dat is allemaal geen probleem.

BASF

TOENGA

E. AIDANS

WE ZIJN OP HET NIEUWE GEBIED VAN DE ORKA'S..

WELDRA ZAL MIJN ZUSTER OHAMA NIET MEER AAN DE GHMOERS DENKEN. ZE ZAL ZICH WEER BIJ HAAR EIGEN HORDE BEVINDEN. ZE WORDT VERWACHT EN ZAL GOED ONTVANGEN WORDEN...

XAM MOET WETEN DAT OHAMA GELUKKIG WAS BIJ DE GHMOERS.. ZE HEEFT AANVAARD OM TERUG TE GAAN MET HAAR BROEDER. OM TE VOORKOMEN DAT ER BLOED ZOU VLOEIEN TUSSEN DE 2 STAMMEN.

GROOT IS HET GENOEGEN VAN ULCHA! ZE ONTDEKT EEN GEBIED EN EEN VOLK VAN DAPPERE MANNEN ZOALS ZE ZE GRAAG ZIET! ZE ZAL TROTS ZIJN HUN LEVEN TE MOGEN DELEN.

IK HEB AL GEZEGD: ULCHA IS EEN VREEMDELINGE, OM AANVAARD TE WORDEN DOOR DE ORKA'S IS DE GOEDKEURING VAN DE RAAD VAN OUDEN NODIG. EN MOETEN DE BEPROEVINGEN DIE ONZE WET VOORSCHRIJFT VOLGEN..

XAM HEEFT ZELF KUNNEN CORDELEN: ULCHA IS EEN KRIJGSVROUW. ZE IS BEREID OM DE ORKA'S TE DIENEN EN DE PROEVEN AF TE LEGGEN...

SAMENVATTING: Ilcha en Toenga volgen de sporen die No-oen achterlaat. Plots worden ze aangevallen door leeuwen...

WET EN BLOED

SLA OM

TOENGA

DE LEEUWIN WAS ZWAARGEWOND EN DAAROM HEEFT ZE HET OPGEGEVEN
EN DE TWEE ANDERE DIEREN ZIJN DOOR ARAMH VER WEGGELOKT...

MAAR DE TIJGER VAN NO-OEN IS NIET TERUGGEKOMEN... DAT IS VERONTRUSTEND. ALS HIJ ZELF MAAR ONTKOMEN IS AAN ZIJN TEGENSTANDERS...

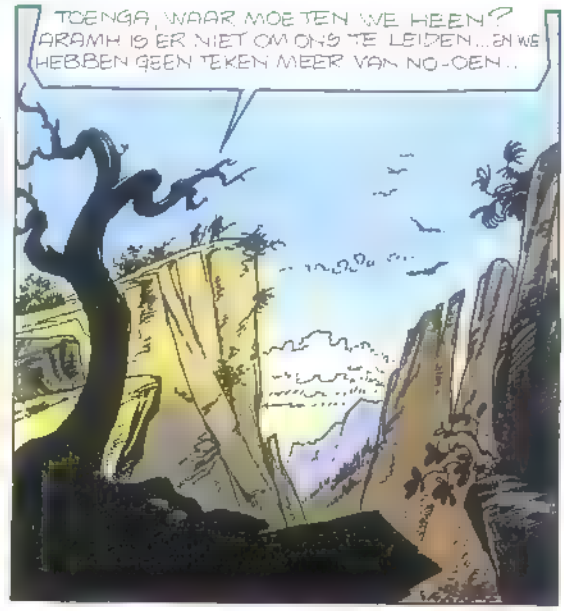
TOENGA, WAAR MOETEN WE HEEN? ARAMH IS ER NIET OM ONS TE LEIDEN... EN WE HEBBEN GEEN TEKEN MEER VAN NO-OEN..

WE ZOEKEN TOT WE EEN SPOOR GEVONDEN HEBBEN.

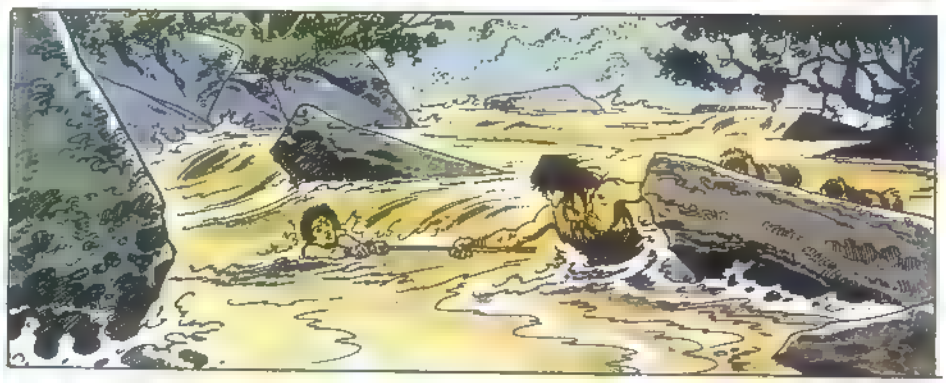

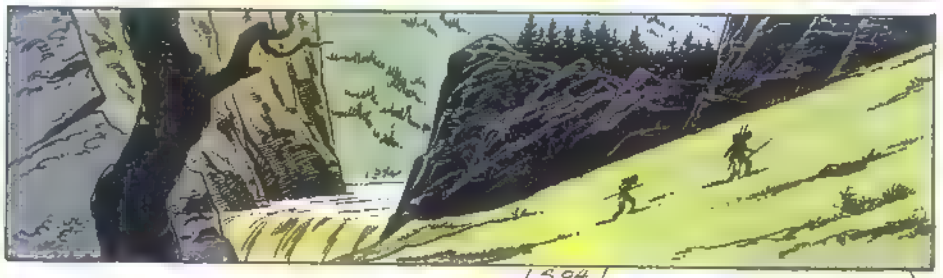

L.S.24.
WE LOPEN AL ZO LANG... ZONDER DE GOEDE RICHTING TE WETEN... TOENGA IK BEN MOE.
JE WAS GEWAARSCHUWD DAT HET ZWAAR ZOU ZIJN. WE MOETEN VERDER.. IK WIL OHAMA TERUGVINDEN...

OHAMA! OHAMA! WAT DOET OHAMA ERTOE? ZE HEEFT ZELF GEKOZEN OM TERUG TE KEREN NAAR HAAR VOLK! TOENGA WEET DAT! EN TOCH BLIJFT HIJ HAAR KOPPIG ZOEKEN.
ZWIJG, ILCHA!

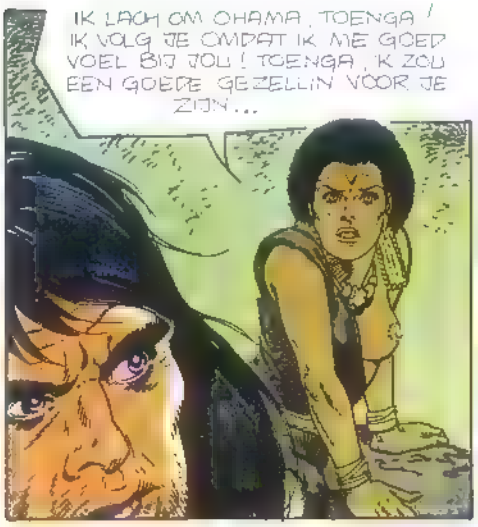

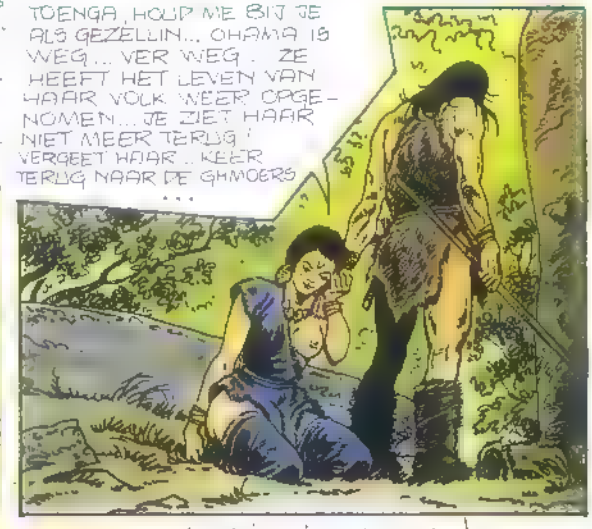

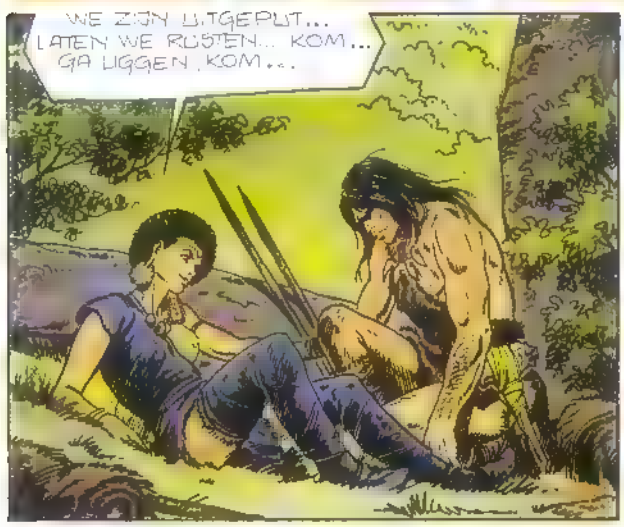

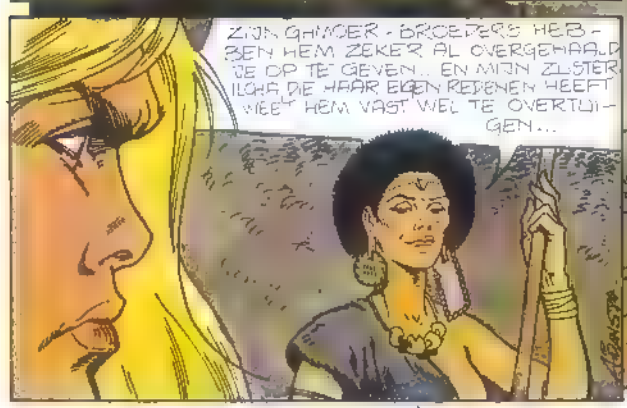

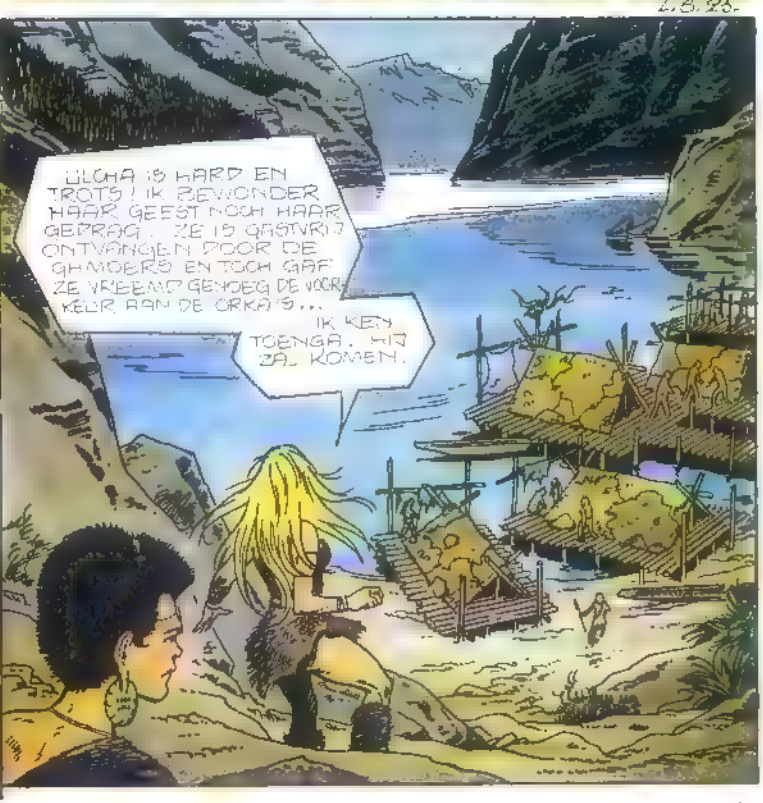

(*) ZIE: "DE LAATSTE BEPROEVING"

SLA OM

TOENGA

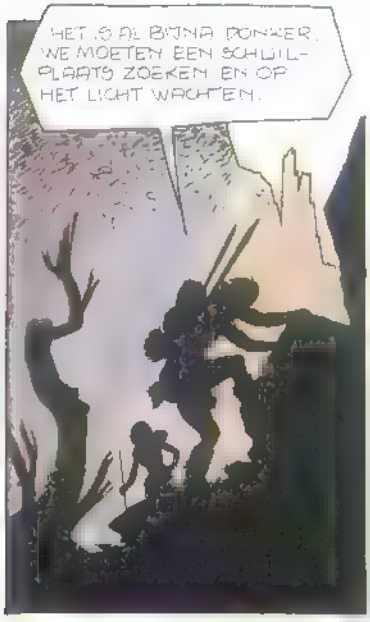

(1) DE MAAN.

L.S.26.

wordt vervolgd

JULIE, KLAARTJE, CÉCILE, EN DE ANDEREN...

SIDNEY BOM

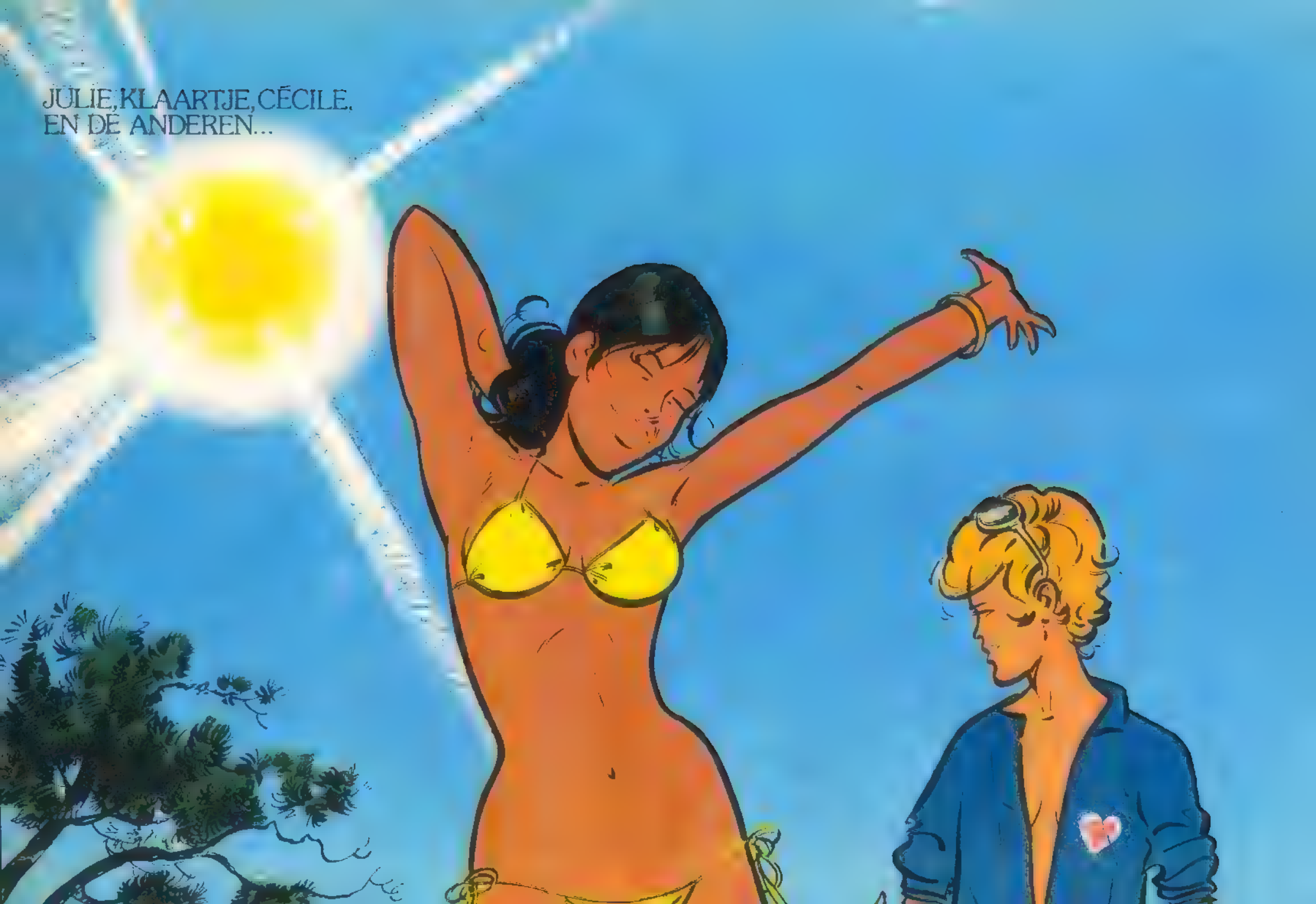
JULIE, KLAARTJE, CÉCILE,
EN DE ANDEREN...

Sidney

HÄGAR DE VERSCHRIKKELIJKE door Dik BROWNE

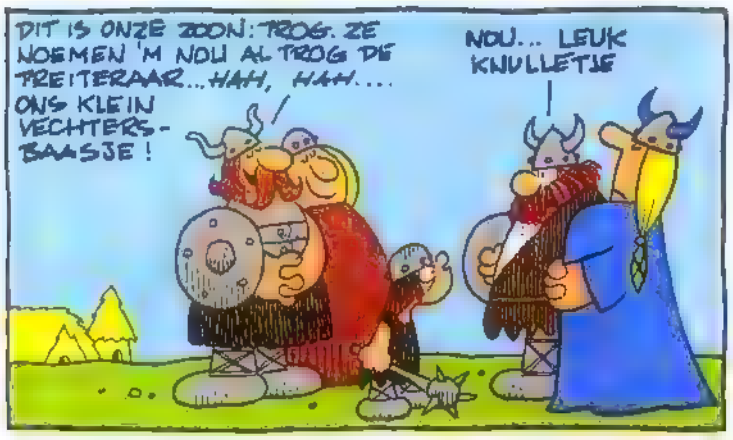

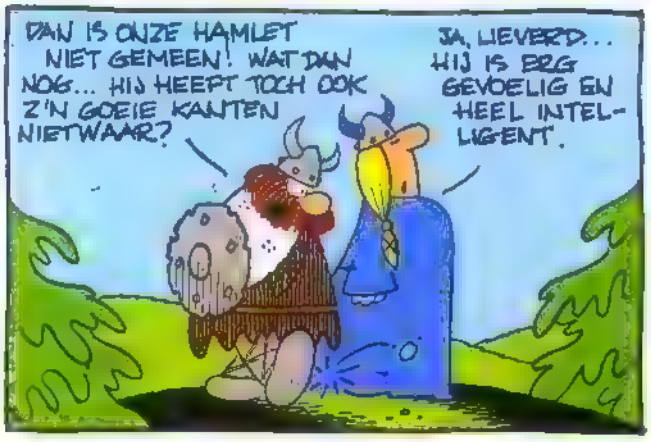

K 15

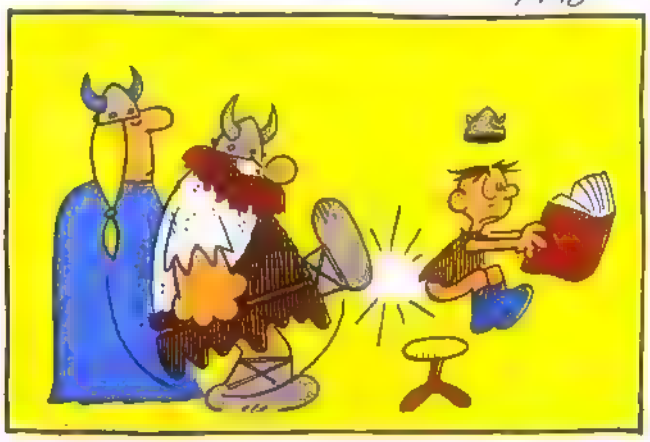

NAAHH!

Like Free

Like Free

Aan Like-Free is geen [illegible] cafeïne toegevoegd, omdat dat nergens voor nodig is. Like-Free Cola dus: echte cola zonder cafeïne. Dat moet je niet zomaar geloven. Dat moet je ijskoud proberen.

LIKE-FREE COLA. LEKKER ZONDER CAFEÏNE.

Like-Free Cola is a product of the Seven-Up Company.

ROODOOG

GORDON BESS

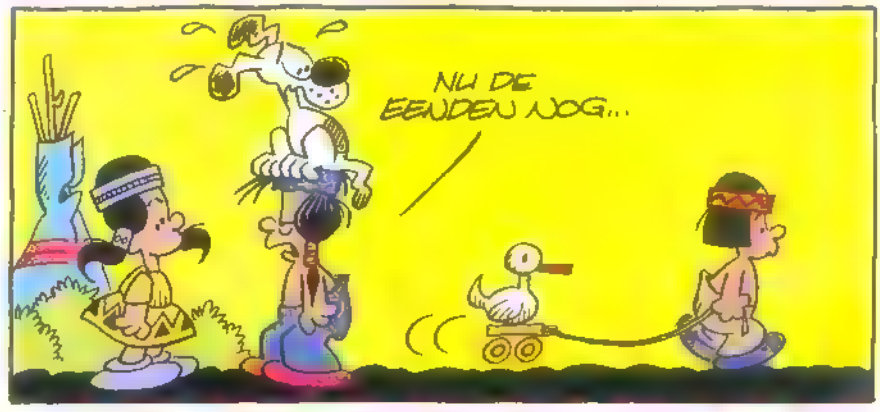

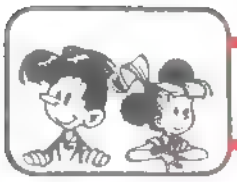

TON en TINNEKE

WALLI
BOM

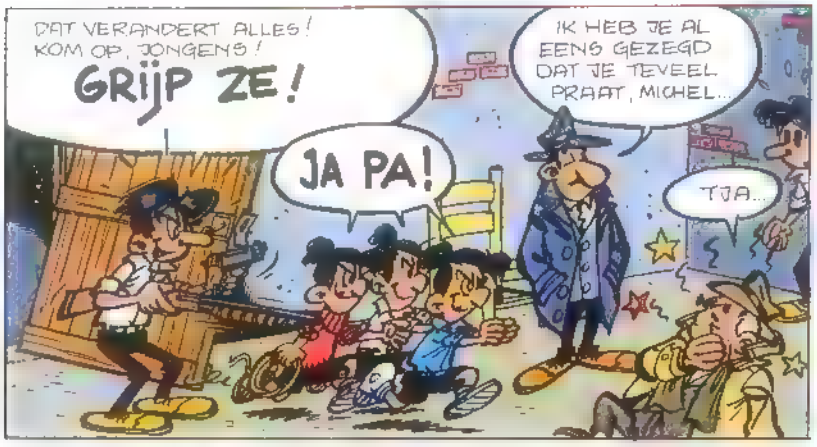

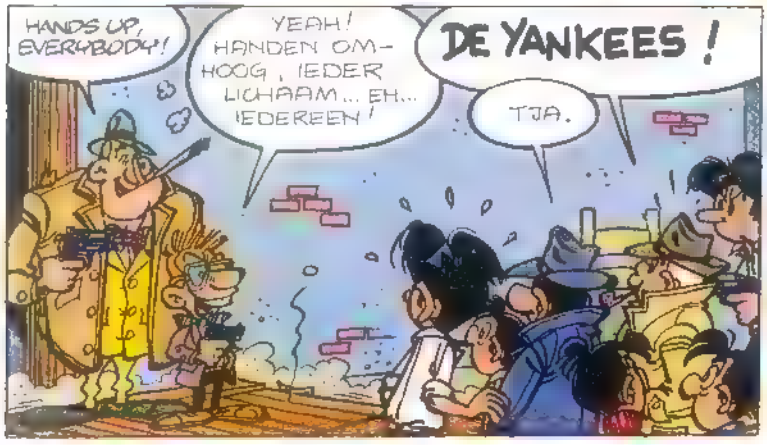

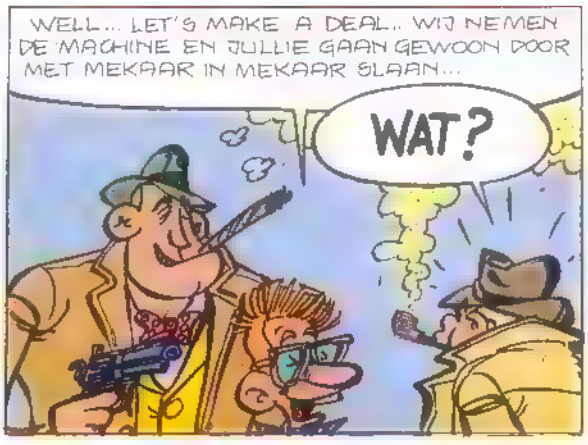

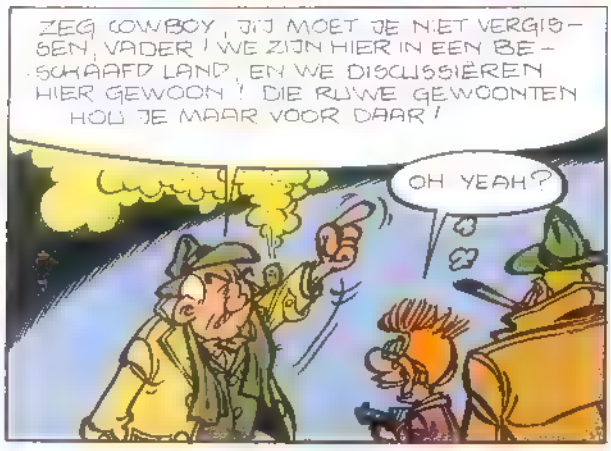

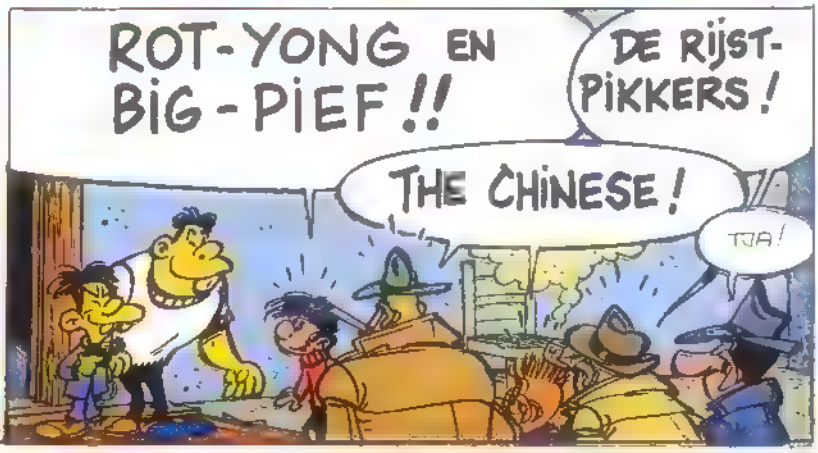

SAMENVATTING: Archibald legt zijn geniale ideeën uit aan een verbijsterde Ton... Maar alles loopt niet zo soepel als de boef wel zou willen...

DE TIENKOPPIGE CHINEES

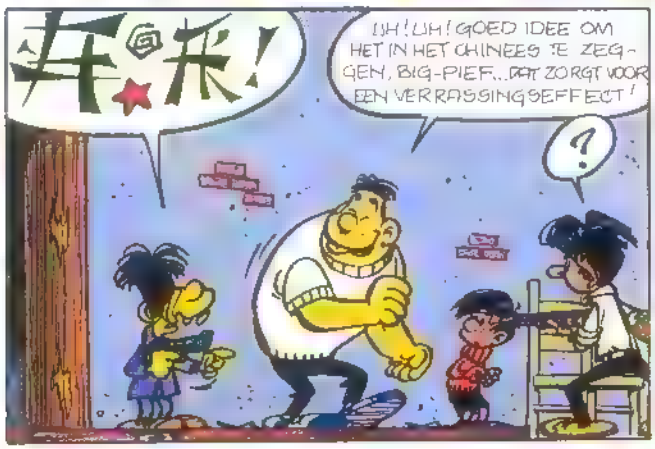

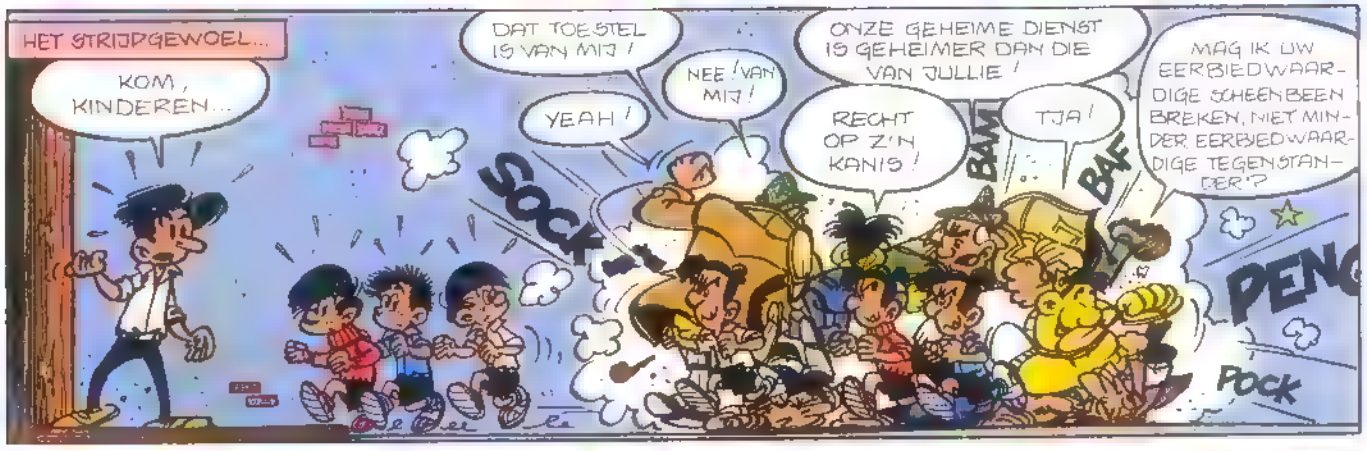

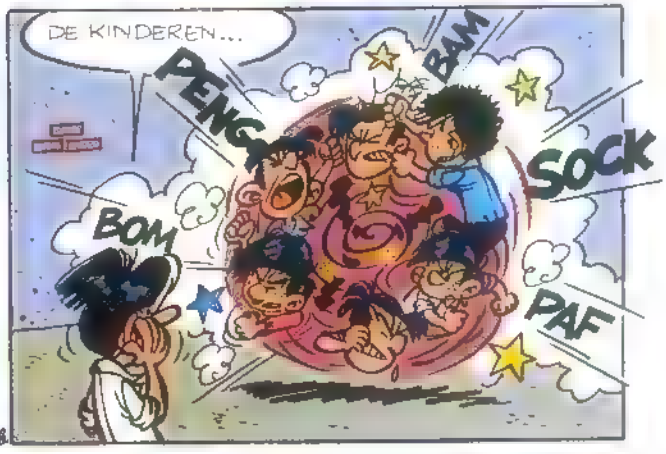

DIE IS VOOR JOU, UITVINDER...
SOCK

MAAR... DAT BEN IK NIET! DAT IS HIJ...
ACH, VERDOORIE...
WAAG JIJ HET ME TE VERWARREN MET DIE SUKKEL? IK, HET GENIE VAN DE WESTERSE WERELD?

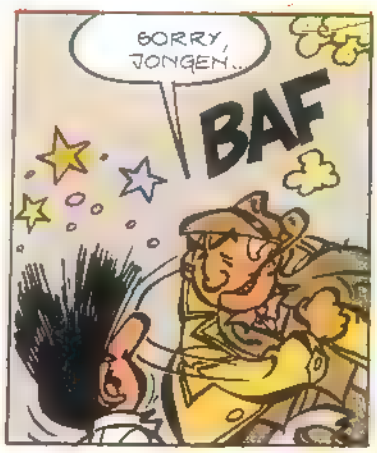
SORRY, JONGEN...
BAF

SNEL HIER WEG, JONGENS! DEZE ZAAK GAAT ONS NIET MEER AAN!
ZO ZIE JE DAT JE BEST IEMANDS GEZICHT KUNT VERANDEREN ZONDER EEN BEROEP TE HOEVEN DOEN OP PLASTISCHE CHIRURGIE!
PAF
SOCK
AUW!
BENG

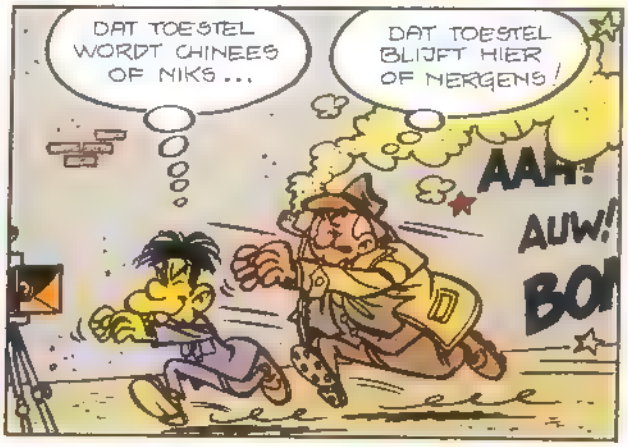
DAT TOESTEL WORDT CHINEES OF NIKS...
DAT TOESTEL BLIJFT HIER OF NERGENS!
AAH!
AUW!
BO

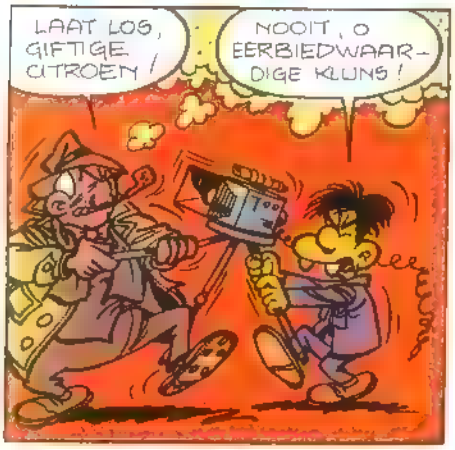
LAAT LOS, GIFTIGE CITROEN!
NOOIT, O EERBIEDWAARDIGE KLUNS!

MIJN TOESTEL! HET IS VAN MIJ! HELP!
?!

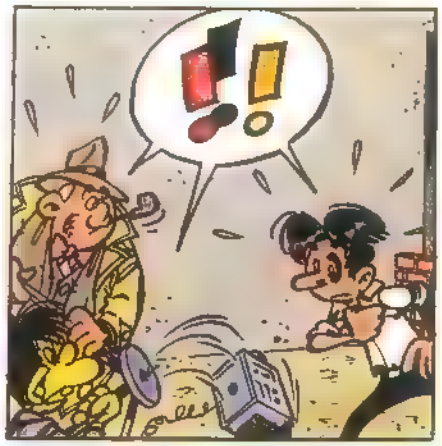
!!

?
KRASH

AAAH
AAAH
BLITZ
AAAH
AAAH

OM VAN TE SNOEPEN! MIJN EERSTE ALBUM: "GEINIGE, GAVE GRAPPEN EN GROLLEN"

WAT EEN VERHAAL! TINNEKE ZAL HET NOOIT GELOVEN!
LET OP! ZE KOMEN NAAR BUITEN!

NEE, NEE, GEEN ANGST, LIEVE VRIENDEN! IN ZIJN LAATSTE OGENBLIKKEN HEEFT DE MOLWIG ALLES GEREGELD! HUHUHU!

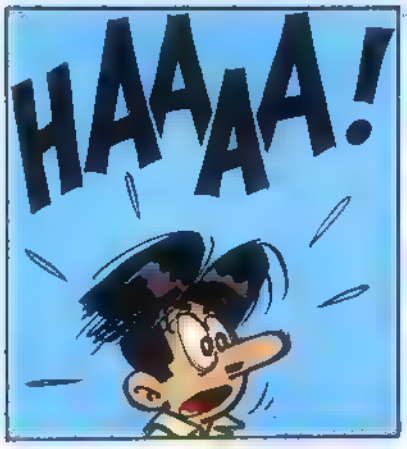
HAAAA!

WEEE!
WIJ WILDEN WEL ANDERE GEZICHTEN, MAAR NIET DEZE!

HUHU... STEL JE HET GEZICHT VAN MIJN EERBIEDWAARDIGE MOEDER VOOR ALS ZE AL DIE TWEELINGBROERTJES VAN ME ONTDEKT! HUHU!
TJA!

NIET WANHOPEN, WAARDE COLLEGAE! IN GEVAL VAN WERKLOOSHEID ZAL MIJN ONMETELIJKE LAND JULLIE MET VREUGDE ONTVANGEN ALS LID VAN ONZE GEHEIME DIENST!
BIJ DE CHINEZEN? HEB JE ME EIGENLIJK AL EENS GOED BEKEKEN?
TJA.
WAT DOET HET ERTOE! IK VIND WEL EEN ANDER TOESTEL UIT, EEN DAT DOLLARS IN YENS KAN VERANDEREN! HIHIHI...
GEEN ZORGEN, BOSS! WE BEGINNEN GEWOON MET Z'N TWEEËN EEN RESTAURANT IN CHINATOWN!
YEAH! GOOD IDEA!...

DIE AVOND...
EN, DOKTER?
ZE ZIJN IN EEN VAT MET SAFFRAAN GEVALLEN OFWEL HET IS HET MOOISTE GEVAL VAN GEELZUCHT UIT MIJN CARRIÈRE!
HEBBEN ZE LAATST IETS SCHOKKENDS MEEGEMAAKT?
TON, IK HEB EEN BOEK VOOR JE MEEGEBRACHT ...
JE MAG ME BETALEN WANNEER JE WILT ...
EINDE

IK DOE JE DEZE BADGE-RADIO KADO!

Gratis en voor niets krijg je dit handige radiootje dat je op je trui kunt spelden. Handen vrij en overal waar je komt muziek! Batterijen zijn niet nodig, want hij werkt op ZONNE-ENERGIE!

Wat moet je doen om dit prachtige kado te bemachtigen? Heel gemakkelijk: als trouwe lezer(es) van Kuifje moet het voor jou een koud kunstje zijn iemand anders enthousiast te maken voor ons boeiende blad.

Laat bijvoorbeeld je eigen Kuifje maar eens aan je klasgenoten lezen. Het moet dan lukken om iemand lid te maken. En als je daarin slaagt, krijgt jij van ons deze unieke badge-radio!

Stuur de bon in een open envelop zonder postzegel naar: Kuifje, Antwoordnummer 16004, 5126 ZH Gilze. Zodra de betaling heeft plaatsgevonden krijg jij je badge-radio thuisgestuurd! Kuifje kost f 58,50 per halfjaar.

Leesportefeuille lezers opgelet! s.v.p. niet knippen in dit blad.
Maar bon overschrijven of briefkaart sturen aan
Kuifje
Postbus 77
5126 ZH Gilze

BON

Ik heb voor Kuifje een nieuw lid-abonnee gevonden voor één jaar en ontvang dus de prachtige badge-radio.

Naam: _____

Adres: _____

Postkode: _____

Plaats: _____

Het nieuwe lid-abonnee is:

Naam: _____

Adres: _____

Postkode: _____

Plaats: _____

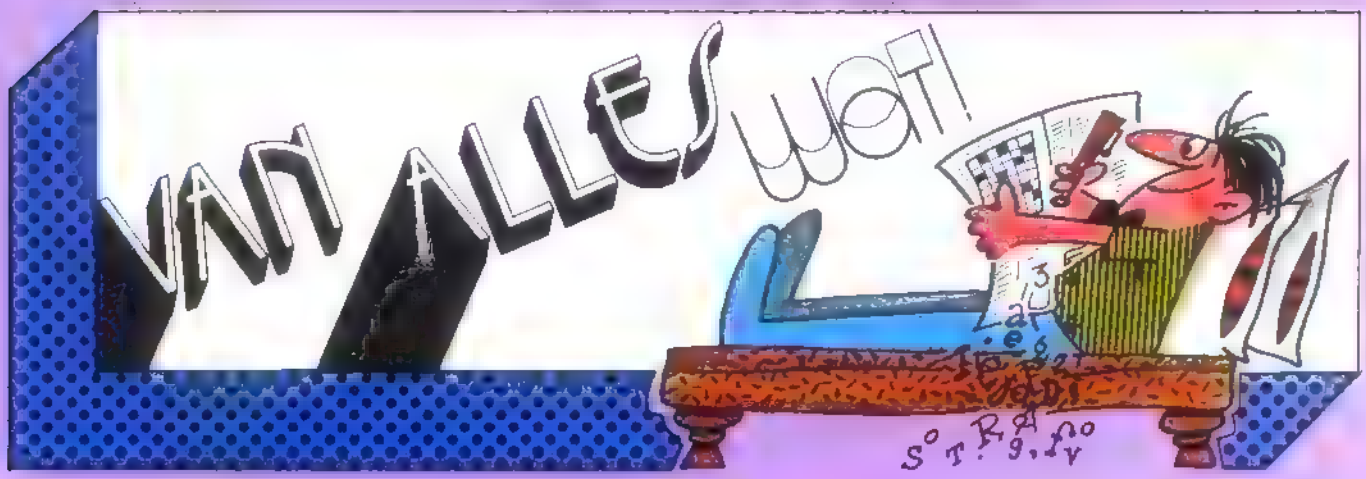

IDEEËNBUS

Bij deze ben ik zo vrij uitdrukking te geven aan mijn tamelijk diepgaande ongerustheid i.v.m. jullie noodoproep in het nummer 22, betreffende de (bedreigde) levensverwachting van de rubriek **Van alles wat.** Daarom enkele suggesties om de stervende rubriek nieuw leven in te blazen (of beter de voorziene ruimte op te vullen):

1. Ga over tot het publiceren van gefingeerde «lezersbrieven», die door de redaktie zelf opgesteld worden, dus. Niet alleen vul je daarmee wat ruimte op, maar het opstellen ervan, vooral als je het niet alleen doet, gaat gepaard met een hoop lol. Mooi meegenomen, dus.
2. Geef de — al dan niet originele — lezersbrieven weer in grotere druk.
3. Provoceer de lezers, zodat de veroorzaakte konsternatie en verontwaardiging gekristalliseerd wordt in een stroom protestbrieven aan het redaktie-adres. Publiceer bijvoorbeeld ergens in KUIFJE slogans als: «Alle KUIFJE-lezers zijn zakken!» Ga hierin echter niet te ver. Je riskeert dan abonnees te verliezen.
4. Werk in op de hebzuchtige natuur en de kompetitiedrang, eigen aan de mensen. Loof beloningen uit voor wie veel brieven stuurt en voor wie de beste brieven schrijft. Overdrijf hierin flink. Spiegel de lezers waanzinnig hoge beloningen voor. Als ze erop ingepikt hebben is het toch al te laat en geeft het dus niet wanneer je je woord niet houdt. Stel als prijs voor de vrouwelijke lezers bijvoorbeeld een weekendje uit met de hoofdredakteur voor!
5. Als geen enkele van deze maatregelen baat moeten we naar drastischer methodes grijpen. Knoei, als er te weinig brieven komen, met de inkleuringen, of maak de dialogen absurd, of geef KUIFJE een paar weken na mekaar uit in het klassiek Chinees of het Hebreeuws. Stuur abonnees dreig- of afpersbrieven; ga over tot kidnapping. Tenslotte kun je nog foto's plaatsen van de wanhopig om brieven smekende redaktie, op de achtergrond bedreigd door een wreed starende uitgever, omgeven door huurdoders.

Er bestaan dus enorm veel middelen om mensen aan te zetten tot het schrijven van brieven. Ik zou echter adviseren om bij een lui publiek als dat van KUIFJE direkt naar de hardere middelen te grijpen.

Let wel, ik zeg niet dat je al deze maatregelen ook moet doorvoeren. Ik verwacht in dat geval trouwens een vrij snelle daling van de verkoop. Ik wilde alleen maar aksentueren dat een blad als KUIFJE geen volledig sukses kan zijn zonder tweezijdige samenwerking tussen auteurs en redaktie enerzijds en de lezers anderzijds. Wat hierboven is geschreven is dan ook vooral bedoeld als een kleine prikkeling van de lezers. Om tweezijdige samenwerking aan te moedigen zou de redaktie misschien op een gedeeltelijk andere manier te werk moeten gaan. Bijvoorbeeld door het uitgeven van «prijsvragen», al dan niet met een prijs eraan verbonden. Stel af en toe een bepaald hoofdthe-

BRIAN FERRY
BOYS AND GIRLS

EG RECORDS/POLYDOR 825 659-1

In welke setting je Brian Ferry ook plaatst, hij is altijd alleen. Als man die zijn verdriet wegstaart in een uitzichtloze kroeg of als partyganger in witte smoking, een romer champagne in de hand. Alles rond hem gebeurt vluchtig, hijzelf is onbereikbaar. Een mondaine eenzaat. In zijn muziek sijpelde vroeger en stroomt nu die houding door.

Roxy Music trok in de beginjaren 70 alle kunstregisters open. Wat nog niet uitgeprobeerd was in rock werd verwerkt in **Roxy Music** (1972) en **For Your Pleasure** (1973). Rock kreeg stijl en naarmate Roxy Music evolueerde primeerde de élegance boven de ruwheid. De single **Love is the Drug** en sommige solo-uitstappen van Brian Ferry **(Let's stick together, Sign of the Times)** verbraken weliswaar dat kunstzinnig patroon, maar overwegend vloeiden in het hele œuvre de melodieën zuivet en sierlijk kabbelend in elkaar.

Bij de tweede geboorte van Roxy Music werden dan ook eerst alle restanten puin **(Trash)** verwijderd om met **Avalon** totaal te baden in een harmonische vormgeving. **Boys and Girls** trekt die lijn tot de vervolmaking door. En de eenzaamheid priemt in elke noot een stukje verdriet. De begeleiding stoelt op verfijning, een variatie aan instrumenten, een plejade aan medewerkers (waaronder Mark Knopfler, Nile Rodgers en David Gilmour), maar niets of niemand overschaduwt de andere. Zelfs Ferry's stem voegt enkel een ijle laag aan het geheel toe, geen opdringerige eigenheid. Toch blijft het geluid divers, onderscheiden en vol zachte nuances. Wat meer up tempo in **Don't stop to dance**, een gedempte bossanova, **The Chosen One**, een gedreven gospel, en **Stone Woman**, een brutale afrekening. Zwevend tussen reggae en dat typische zuiderse J.J. Cale (Knopfler)-gitaartje in **Valentine**. Zangerig herkenbaar in de single **Slave to Love** en het sterk aan **Avalon** herinnerende **Windswept**.

Maar eigenlijk is **Boys and Girls** een symfonie «satiné» in 9 schakeringen. De man die zich ooit bekloeg dat hij niet als zoon van Humphrey Bogart geboren werd, droeg **Boys and Girls** aan zijn vorig jaar overleden vader op. In elke noot een stukje verdriet.

- Ronald Grossey -

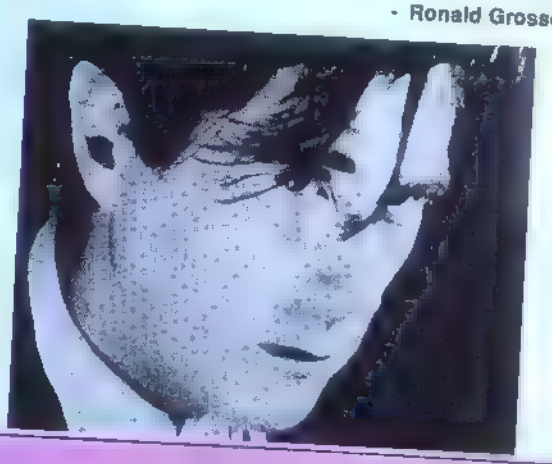

Stel je voor, zeg!

German en wij blijft aanslaan bij het publiek en dus gaat Jannin verder. De humor wordt nu wel erg voorspelbaar, het observeren en op een leuke manier uitbeelden van kleine hebbelijkheden (puistjes, dieet, knopjesfreaks...) heeft zichzelf overleefd en is, bij gebrek aan inspiratie (wegens te hoog produktieritme?) tot karikatuur van de karikatuur geworden. Dat maakt dat de scherpe kantjes er nu wel helemaal af zijn, als die er al ooit aangezeten hebben. Van het ogenblik dat je met dit soort humor één stap te ver gaat hou je de lezer geen spiegel meer voor, maar een wat bizar bestiarium, waar hij misschien wel kan om lachen maar dan heb je het ook wel gehad. Wie zich herkent in **German en wij** is te beklagen. Claire Brétecher is met haar **Gefrustreerden** in die val getrapt, Jannin heeft het evenmin kunnen vermijden. Maar net als Brétecher blijft hij, ondanks alles, een konstant hoog peil aanhouden. **German en wij** blijft een klassestrip en Jannin een uitstekend auteur met een specifiek talent, dat echter volgens ons stilaan mag aangewend worden om eens iets nieuws te proberen. Maar daar zal de dienst albumverkoop het vermoedelijk niet mee eens zijn.

German en wij
Stel je voor, zeg!
Jannin
Uitg. Dupuis

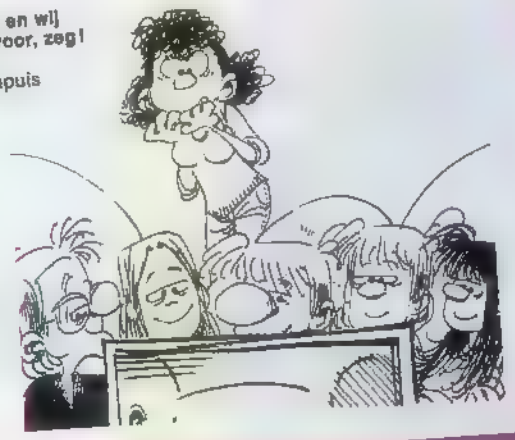

STRIP TOP X

Plaats	Titel	Held	Auteur(s)	Uitgeverij	Vorige week
1.	Angst op de Amsterdam	Suske en Wiske	Studio Vandersteen	Standaard	(6)
2.	De kathedraal	Tristan	Pleyers/Martin	Casterman	(1)
3.	Ik wil terug naar Pecs	Lester Cockney	Franz	Lombard	(—)
4.	Casa Ronnie	Doorzon	de Jager	Espee	(—)
5.	De roos van het bloed	Canardo	Sokal	Casterman	(2)
6.	Stripstewardess	Nathalie		Blue Circle	(4)
7.	Shan Pacha	Ian Kaledine	Ferry/Vernal	Lombard	(12)
8.	Eva		Comes	Casterman	(7)
9.	Nirwana	Rode Ridder	Studio Vandersteen	Standaard	(—)
10.	De doder van Eriban	Storm	Lawrence/Lodewijk	Oberon	(3)
11.	De benedenwereld	John Difool	Moebius/Jodorowsky	Oberon	(5)
12.	De walvis die vals zong	Harlekijn	Dany/Van Hamme	Lombard	(—)

Deze rubriek komt tot stand dank zij de vriendelijke medewerking van gespecialiseerde boekhandels in Vlaanderen en Nederland.

ma vast waarover je gedurende twee of drie weken om inzendingen vraagt van lezers. Lukraak gekozen voorbeelden: «Wat is jullie opinie over de verdeling en het aanbod van strips in ons land? Behoudt de stripliefhebber een overzicht? Vinden jullie strips duur of goedkoop? Stel je een kwantitatieve of kwalitatieve evolutie vast in de strekking van de meest gekende strips? Enzovoort... Of: «Wat is je visie op de socio-kulturele rol van een strip (tijdschrift) in de huidige maatschappij?»
Je kunt ook af en toe een twee- of driewekelijkse houden rond een bepaald stripauteur en om inzendingen van kritieken vragen i.v.m. zijn werk. Hoe dan ook, ik denk dat je meer respons kunt verwachten wanneer je aan je publiek direkte, gerichtere vragen stelt dan wanneer je de lezer zo een beetje aan zijn lot overlaat. Dit blijkt voor mij uit het naamloze karakter van meerdere brieven in **Van alles wat** gepubliceerd. Brieven die het houden bij: «Ik vind auteur X of Y niet goed. Ik vind rubriek A of verhaal B heel tof. Daag!»
In de hoop dat mijn voorstellen jullie kunnen voorthelpen zal ik nu maar hoogachtend verblijven.
O ja! KUIFJE? Prima blad! Houden zo!

Danny Deruiter
Gent

Wij die dachten dat er een totaal manco aan gevoel voor humor heerste onder ons lezerspubliek, worden op een ochtend bedacht met dit mooie stukje proza, waar wij graag even nader op ingaan.
De toestand was uiteraard niet zo dramatisch als we lieten uitschijnen, maar het is wel zo dat de klad er een beetje inzit, in de brievenrubriek. Danny Deruiter legt de vinger precies op de zere plek. Het motto «zachte heelmeesters maken stinkende wonden» indachtig, stelt hij meteen een aantal rigoereuze oplossingen voor. Zo ver als hij willen we niet gaan. Deels omdat we enkele van zijn voorstellen al uitgeprobeerd hebben. Het weekendje met de hoofdredakteur bijvoorbeeld. Daar heeft nooit een kat op gereageerd. Typisch. Knoeien met de inkleuringen, met de teksten en de dialogen doen we haast elke week, zij het meestal ongewild. Resultaat: noppes. Dat heeft ons ook afgebracht van het idee een KUIFJE in het Swahili uit te geven. Kwatongen hier op de redaktie beweerden dat niemand het verschil zou merken. Kidnapping is ook uitgesloten. We willen hier geen dozijn gegijzelden op de redaktie die we aan de straatstenen nog niet kwijt raken. En de rubrieken in een groter lettertype plaatsen helpt ons geen donder vooruit, omdat we per letterteken betaald worden.
Maar uiteindelijk geeft Danny ons nog een aantal echt boeiende en bruikbare tips en daarom kennen we hem ook de prijs van de «Ideeënbus» toe, te weten een rits luxe-albums uit de Lombardkollektie. Geen dank Danny.
Zo zie je maar weer. Je hoeft maar eens moord en brand te schreeuwen en

kinder-en jongerentelefoon

ANTWERPEN 03/235.00.00
BRUSSEL 02/218.70.80
GENT 091/51.11.11
HASSELT 011/22.22.17
KEMPEN 014/31.36.33
MECHELEN 015/42.09.09

VRAGEN? PROBLEMEN?
ELKE DAG VAN 4 TOT 8

RaRiTeiTeN...

Ik verzamel boeken van **scouting** en ik wou graag kopen (of ruilen tegen boeken of strips die ik twee maal heb) boeken, strips, brochures, tekeningen en andere documenten die in mijn verzameling ontbreken. Oude badges, koppels en voorwerpen die betrekking hebben op scouting, Baden-Powell etc. zijn ook welkom.

Michel Sergent
Avenue Albert I 64
7020 HYON (Bergen)

TE KOOP: een Philips VG 8000 (MSX) - vraagprijs 10.000 BF (+/– fl. 560) en spelcomputer Philips Videopac G 7000 ; 8 spelcassetten - vraagprijs 10.000 BF (+/– fl. 560). Wie interesse heeft belt nummer
050/82 36 74
Filip Bauwens
Loppem

paf! Krijg je zomaar de tofste brief van het jaar binnen!

AANVULLING

Ik ga kort mijn persoonlijke opinie geven over de vervolgverhalen, de volledige verhalen, gags en rubrieken die in KUIFJE verschijnen. De grootste toppers (subjectief) van KUIFJE, althans wat vervolgverhalen betreft, zijn: **Rik Ringers**, de **Brokkenmakers, Clifton, Alex** en **Buddy Longway.** De avonturen van **Rik Ringers** boeien me nog steeds, zelfs na het veertigste album. «De dodende dubbelganger», ik moet Tibet en Duchâteau feliciteren voor hun onuitputtelijk talent. **Rik Ringers**, de **Brokkenmakers, Clifton** vind ik uitstekende verhalen vanwege hun spanning, suspense en de flinke teug humor die praktisch in elk verhaal aanwezig is. De volledige verhalen zijn duidelijk van een mindere kwaliteit dan de vervolgverhalen. **Pokervrouw, Gezegende Gekken, Katy Brizard, Niky** en **Virgulia** zijn waardeloos tegenover de oude kwaliteiten van KUIFJE, zoals **Knipoogje, Chlorophyl, Dommel, Ton en Tinneke** en **Roodoog.** Hoogvliegers bij de extraverhalen zijn: **Hugo, Meneer Edouard** en **Papillo. Pokervrouw** daarentegen is de meest verwarde strip die ik ooit al gelezen heb. De tekenstijl is gericht tot de jeugd van 6-12 jaar, terwijl het helemaal geen strip is voor deze leeftijdskategorie. In **Katy Brizard** en **Pokervrouw** komen gruwelijkheden voor zoals afgehakte hoofden, uitgestoken ogen, kortom te veel onnodig bloedig geweld. **Gezegende gekken** en **Virgulia** horen thuis in een krankjorumtehuis, maar niet in het weekblad KUIFJE.
Sportartikels moeten ze voorgoed verbannen in KUIFJE. Niet dat ik tegen sport ben, maar omdat dagelijks de halve krant vol staat met zulke artikels. Muziekartikels mogen al eens voorkomen in dit weekblad, alhoewel er nog muziekmagazines in overvloed bestaan. Posters en interviews met auteurs hebben voorrang op andere artikels zoals film, muziek, videospellen enz. Per slot van rekening is KUIFJE nog steeds een stripblad en geen mengelmoesbladje voor een brrrreed publiek.
Dit was dan een persoonlijk overzicht en opinie van de aktuele strips en rubrieken in KUIFJE. Diegenen die ik gekwetst heb (zwaar woord) of liever geraakt, staan vrij hierop te reageren. Hoe meer reakties, hoe liever!

Geert Robberechts
Buggenhout

Gekwetst? Gekwetst? De psychiater om de hoek doet sinds kort gouden zaken, maar verder is alles O.K.!

COSMOS CIRCUS

WALLI
BOM

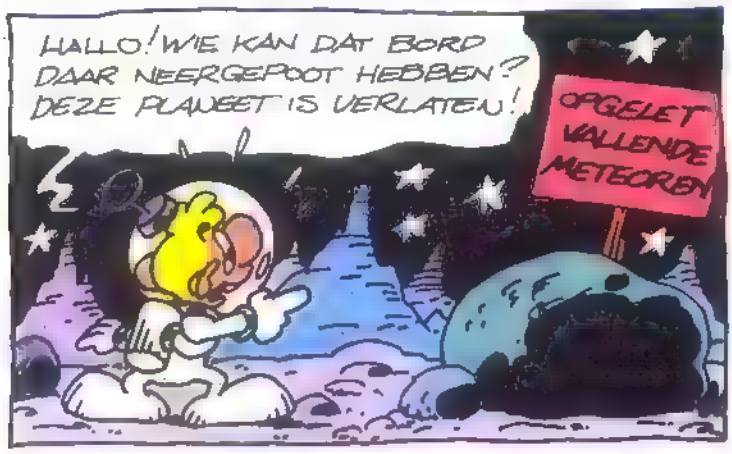

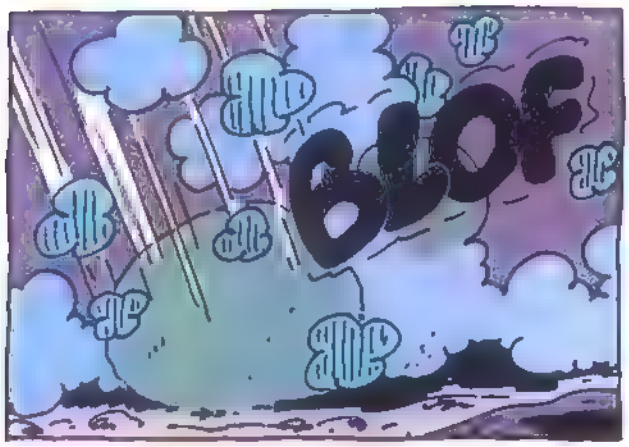

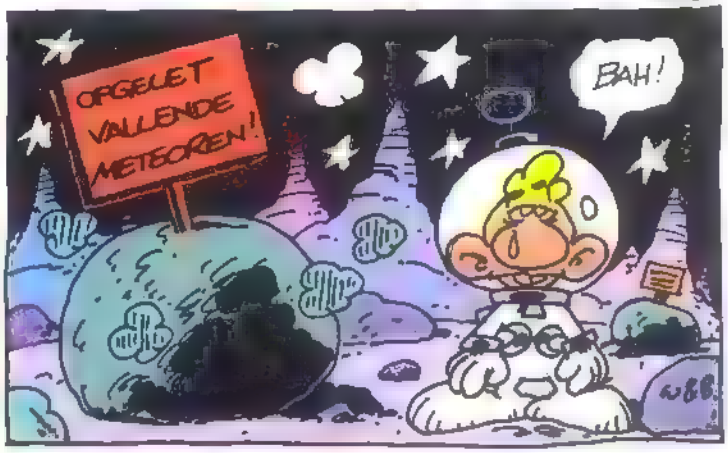

Wat? Ik een artikel over verlegenheid schrijven? Daar ben ik veel te verlegen voor!

Ach, we zijn allemaal wel eens verlegen. Als we ons eerste meisje of eerste jongen willen kussen, bijvoorbeeld. Of als we iets moeten presteren terwijl een groot publiek toekijkt. Bijna niemand kent geen verlegenheid. Er bestaan zelfs sterke aanwijzingen dat je niet geestelijk gezond bent als je nooit eens min of meer verlegen bent. Hé, m'n beste redakteur, heb je die zin goed gelezen?
Maar de ene mens is meer verlegen dan de andere. Als je van nature uit vrij verlegen bent, ben je echter helemaal niet alleen. Uit een recent onderzoek is gebleken dat 84 procent van de Amerikanen zich meer dan één keer per jaar flink verlegen voelt.
De Amerikanen zouden de Amerikanen niet zijn als ze daar geen studie van hadden gemaakt. Dat is intussen gebeurd, en nog wel in de prestigieuze Harvard University.
Het resultaat van het jarenlange wetenschappelijke werk van Jerome Kagan en zijn team is dat het sterke vermoeden bestaat dat verlegenheid erfelijk is. Als je dus zo doodverlegen bent dat je je nauwelijks op straat durft te wagen, zitten je ouders en voorouders daar voor iets tussen. Maar dat zul je hen dan uiteraard niet durven vertellen.

Verlegenheid erfelijk

Hoogstwaarschijnlijk weet je dat het erfelijke materiaal dat we meekrijgen van onze ouders, en via hen dus ook van onze voorouders, genen wordt genoemd. Genen zorgen ervoor dat je er zo en zo uitziet, hoe groot je wordt enzovoorts... Maar in Harvard begint men nu ook te vermoeden dat er een gen zou bestaan dat je extreem verlegen maakt.
Men heeft namelijk ontdekt dat een identieke tweeling altijd even verlegen is. Dat wil zeggen dat beide kinderen die een identieke tweeling vormen eenzelfde graad van verlegenheid bezitten. Zoals je weet worden identieke tweelingen geboren uit één bevrucht eitje. Identieke tweelingen zijn dus geboren uit hetzelfde erfelijke materiaal. Als de ene dus heel erg verlegen is, zal de andere dat in ongeveer dezelfde mate zijn. Dat zou kunnen bewijzen dat verlegenheid een biologische oorzaak kan hebben.

Fysieke symptomen

Maar er zijn nog andere aanwijzingen. Verscheidene jaren heeft men in Harvard zeer jonge kinderen getest. De meest verlegen kinderen werden voorgesteld aan vreemde volwassenen. Allemaal vertoonden ze duidelijk meetbare en herkenbare **fysieke** reakties: hun pupillen werden groter en hun hartslag versnelde. Omdat deze kinderen erg jong waren, was deze reactie nog niet sociaal gebonden, en heeft ze dus hoogstwaarschijnlijk een biologische oorzaak. «Deze hyperverlegen kinderen zijn veel gevoeliger voor spanningen,» zegt Jerome Kagan. «En wij denken dat ze zo geboren zijn.»

Leerproces

«Ondanks alle aanwijzingen voor een biologische oorzaak voor verlegenheid, hebben we het gen dat dit veroorzaakt nog niet kunnen isoleren,» geeft Jerome Kagan toe. «Maar dat is ook bijzonder moeilijk. Je zou het kunnen vergelijken met een puzzel van 1000 stukjes waarvan 1 stukje ontbreekt. En dat moet je vinden in een rommeldoos waarin duizenden stukjes van **andere** puzzels zomaar ordeloos zijn ingeworpen.»
Door het ouder worden kan verlegenheid verminderen, maar het vraagt een voortdurende en bewuste inspanning van de persoon in kwestie. En de biologische reakties — het vergroten van de pupil en het versnellen van de hartslag — blijven.
Verlegenheid heb je ook in gradaties en kan variëren van de korte, voorbijgaande schuwheid die veel kinderen ervaren bij bijvoorbeeld het bezoek van een vreemde volwassene, tot een echte geestelijke verlamming die het kind — en zelfs de volwassene — kan beletten sociale kontakten van enige betekenis te kunnen leggen. De verlegenheid in haar ergste vorm is werkelijk een ziekte en een hel voor degenen die eraan lijden. Stotteren bijvoorbeeld is vaak een gevolg van zware verlegenheid: door de lichamelijke spanning wordt de goede werking van het strottehoofd belemmerd. Anderen ontwikkelen door verlegenheid een zwaar minderwaardigheidscomplex zodat ze voortdurend denken dat ze zich belachelijk maken.

Overdreven reaktie

«Er zijn ook kinderen en volwassenen die in feite zwaar verlegen zijn, maar alles doen om dit te overwinnen. Ze reageren zo sterk tegen hun verlegenheid dat ze wild, onbeheerst, waaghalzerig en brutaal overkomen,» vertelt Jerome Kagan verder. «We hebben gemerkt dat deze mensen veel meer adrenaline produceren dan anderen. In situaties die de gemiddelde mens vrij normaal vindt, bijvoorbeeld tijdens de eerste ontmoeting met een nieuwe kollega, produceren deze mensen evenveel adrenaline als anderen in een **echt** gevaarlijke situatie. Voor ons is dat een aanwijzing te meer dat het lichaam de biologische oorzaak van verlegenheid wil bekampen.»
De studie van verlegenheid is inderdaad belangrijker dan je zou denken. In de kriminele psychiatrie begint de idee meer en meer veld te winnen dat extreme verlegenheid evengoed tot gevaarlijke psychosen kan leiden als het totaal ontbreken ervan.

Tegenmiddel?

«Onze studie bewijst nog niet met volle zekerheid dat verlegenheid biologisch bepaald is,» besluit Jerome Kagan. «Toch vinden we de aanwijzingen vrij sterk. Wij hopen uiteraard dat we uiteindelijk het gen kunnen lokaliseren dat verlegenheid zou veroorzaken. Dan zouden we een tegenmiddel kunnen samenstellen dat niet schadelijk is, zoals drugs dat bijvoorbeeld wel zijn. Zo'n middel zou heel veel mensen kunnen helpen, want verlegenheid kan zo erg zijn dat de normale ontwikkeling van de persoonlijkheid erdoor verstoord wordt.»
Niet alleen de normale ontwikkeling van de persoonlijkheid, meneer Kagan, maar ook de normale ontwikkeling van mijn portemonnaie. Ik wil mijn redakteur al lang een gevoelige opslag vragen... maar ik ben toch zo verlegen! Dat heeft geen naam!

Bob van Schuwhoven

ARIA

SAMENVATTING: Aria hoort hoe haar reisgenoten veroordeeld worden tot de doodstraf...

SLA OM

ZE ZULLEN ZICH GAUW LEVEND GENOEG VOELEN... JE VOELT JE NOOIT ZO LEVEND DAN WANNEER DE DOOD NABIJ IS...
HET LIJKT WEL OF DE DOOD HET LEVEN ZIJN WARE DIMENSIE GEEFT...
EVENWICHT BEWAREN, NAAR DE HORIZON KIJKEN, EN HOU JE HAAKS!

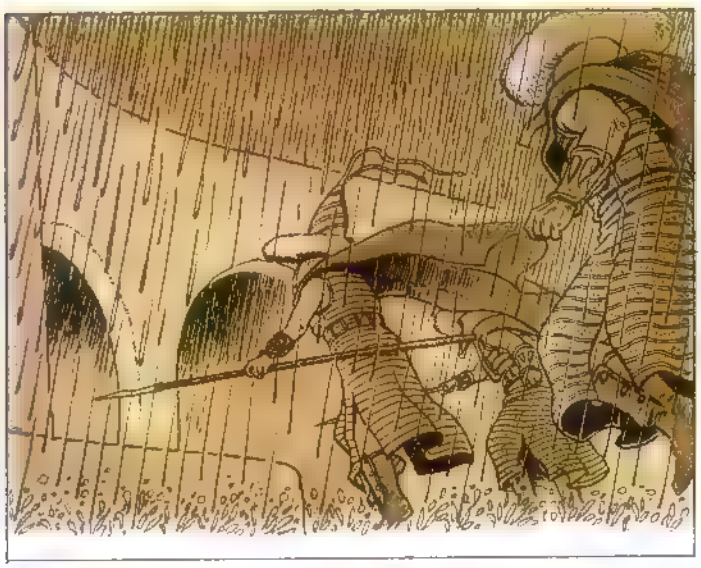

DE KRAAIEN HADDEN WEL EENS EEN BETER MOMENT KUNNEN UITZOEKEN OM DE DOODSTRAF UIT TE VOEREN...
TJA... NU KAN NIEMAND DE KUNSTIGHEID BEWONDEREN WAARMEE IK DE VEROORDEELDEN HEB GEÏNSTALLEERD! EN NIEMAND ZAL ZIEN HOE ZE VALLEN... ALS ZE HET SOMS NIET TOT HET EIND VAN HET ONWEER VOLHOUDEN

KLETS NIET... ALS HET HIER REGENT DUURT HET ALTIJD EEN HELE DAG...

...EN HET MIDDEL ZAL SPOEDIG UITGEWERKT ZIJN. HET ZAL ZE NIET MEEVALLEN...

YÔG!

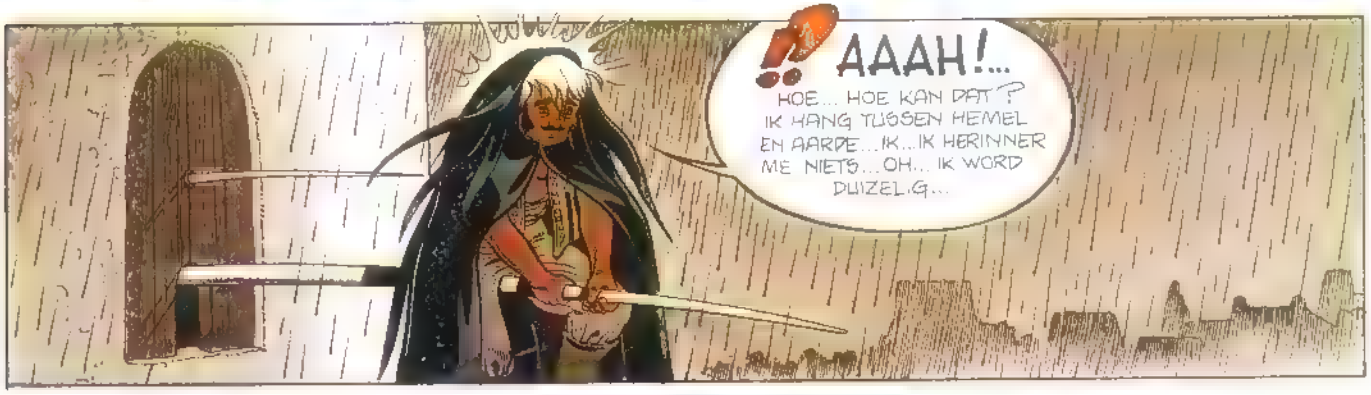
AAAH!...
HOE... HOE KAN DAT? IK HANG TUSSEN HEMEL EN AARDE... IK... IK HERINNER ME NIETS... OH... IK WORD DUIZELIG...

SLA OM

wordt vervolgd

DOMMEL

DUPA

VRAAG MIJN NIEUWSTE ALBUM "ZONNIG ZORGELOOS" EEN UITSTEKENDE LACHKUUR!

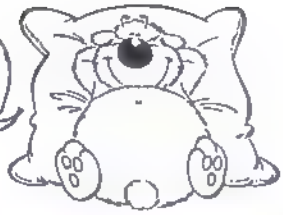

OP MIJN LEEFTIJD MOET JE DAAR GELOOF IK TOCH MAAR EENS OVER GAAN NADENKEN.
OVER WAT?

TROUWEN.
IK HEB EEN OOGJE OP EEN VRIENDIN UIT DE HAVEN.
KADE 12.

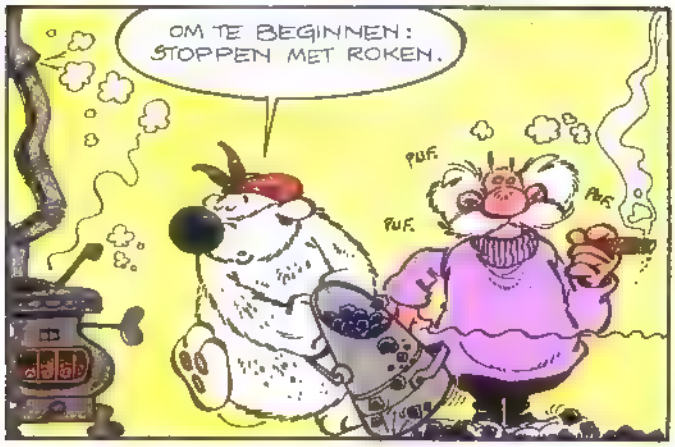
OM TE BEGINNEN: STOPPEN MET ROKEN.
PUF.
PUF.
PUF.

ZE IS NATUURLIJK WAT FORS GEBOUWD...
NATUURLIJK, EEN ECHTE WALVIS.
WAS
PSCHH PRTT PRSSCH

JE BENT TOCH NIET JALOERS OF ZO?
EEN BEETJE.

WAAROM?
EENVOUDIG...

WAT HEEFT ZIJ WAT IK NIET HEB?

de wegen van het avontuur

Over een stroomversnelling.

AANVAL OP DE ARMONTABO-KREEK

We waren met z'n drieën, stuk voor stuk vastbesloten een kleine rivier in Guyana, de Armontoba, een zijrivier van de Oyapock aan de grens met Brazilië, tot aan de bron te volgen. Onze geestdrift was groot. We wisten toen nog niet dat het avontuur zou eindigen in een harde strijd met de natuur...

In Saint-Georges, aan de oever van de grote rivier, kopen we wat voorraden, hoewel we erop rekenden grotendeels te kunnen leven van wat het Amazonewoud opleverde. Roeiers brengen ons tot aan de monding van de rivier. We hebben afgesproken dat ze ons over vijfendertig dagen weer komen opzoeken. Het geluid van de motor sterft langzaam weg, en we zijn alleen. De nacht valt, en onze eerste taak is een kamp op te slaan en een vuur aan te leggen.

De dag daarop blazen we onze kleine opblaassloep op. Hij is heel licht (vijf kilo) en met de hand vervaardigd uit bijzonder sterk materiaal. Als onze rugzakken aan boord zijn blijft er weinig plaats voor onszelf over. En dan, met mankracht, stroomopwaarts roeien...

In de loop van de dag schieten we een reiger; even later wordt onze aandacht getrokken door geluiden die we onmiddellijk herkennen: **bosvarkens!** Een feestmaal kan dat worden! Helaas ■ onze landing door de aanwezigheid van veel takken en kreupelhout langs de oever nogal luidruchtig (we moeten door de modder waden) en de muskuszwijnen zijn er al snel vandoor. Proberen ze te achtervolgen ■ natuurlijk zinloos... Iedere avond gooien we vislijnen uit, die hopeloos leeg blijven. Voortaan slaan we ons bivak al om 16 uur op, voordat de nacht valt die ons soms heel snel verrast.

Een urubu, een aaseter die in de pot zou eindigen.

Iedere dag moeten we stroomversnellingen en watervallen nemen, die onze voortgang sterk vertragen.

Vangst van een anaconda voor het avondmaal.

Soms is het mogelijk ■ voet te gaan en de sloep aan een touw voort te trekken, maar als de stroom te sterk is moeten we over de oever, waarbij we de hele uitrusting op onze nek moeten nemen.

We dragen voortdurend onze **Rangers** aan onze voeten, zelfs als we al wadend het water tot aan ons middel hebben staan. Het is inderdaad altijd mogelijk dat giftige roggen op de zandbodem loeren, en de steek van hun staart kan ernstige gevolgen hebben. We zijn ook op onze hoede voor sidderalen, grote elektrisch geladen palingen, waarvan de ontlading een bewustzijnsverlies kan veroorzaken dat tot verdrinking kan leiden.

In de loop der dagen wordt de kreek smaller; omgevallen, verrotte bomen versperren de weg, dus de machete en de bijl moeten in actie komen. Iedere dag peddelen we gemiddeld acht of negen uur bij een verstikkende hitte. Soms zien we op de oevers kaaimannen die liggen te zonnen en op onze nadering in het water duiken. We slagen erin een grote arend neer te schieten, maar vinden hem niet terug in het dichte struikgewas.

's Nachts horen we de duizenden woudgeluiden, het concert van ontwakende dieren: brulkikkers, brulapen, waarvan de kreet kilometers ver in het rond te horen ■... Zodra we wakker zijn bestuderen we zorgvuldig ons lichaam. We verwijderen teken en andere dergelijke beestjes; het wordt al gauw een vaste gewoonte.

Vaak genoeg schieten we wilde duiven, maar nooit groter wild (tapirs, miereneters, herten). Soms verdwalen we tijdens een jacht. Door het rondzwerven in het bos raken we ons richtinggevoel kwijt, ondanks de herkenningstekens die we plaatsen.

Als we ze vinden voeden we ons met **pinots,** moeraspalmen waarvan het uiteinde eetbaar is.

Steeds nauwer wordt de rivier. We komen steeds moeilijker vooruit, soms maar twee kilometer per dag. Trouwens: onze voedselvoorraad slinkt onrustbarend; het brood is volledig beschimmeld, de rijst begint ■ rotten en als toppunt van ellende zien we een paar dagen ach-

Het lange wachten op de Oyapock.

Varen in kalm water.

tereen helemaal geen wild...
We varen nu al drie weken op dit riviertje, midden in het oerwoud; we hebben zeventien stroomversnellingen achter de rug en moeten onderhand eens gaan denken aan terugkeren.
De tropische orkanen barsten in alle hevigheid los, het woud is volledig doorweekt en we slagen er niet in een vuur aan te leggen. We zijn kletsnat en rillen. Bovendien lijden we onder de voortdurende honger...
De terugtocht is weliswaar sneller maar erg gevaarlijk. Onze sloep met platte bodem is moeilijk te besturen als hij stroomafwaarts drijft; niet zelden worden we in de richting van de oeverbegroeiing gestuurd. We vrezen voor onze sloep, want als die het begeeft kost het ons minstens twee maanden om te voet door het oerwoud te gaan. Door de onophoudelijke regen is het waterpeil enorm gestegen en de omgeving sterk veranderd. Herkenningstekens die we hadden geplaatst zijn onder water verdwenen. We beginnen een zware uitputting te voelen. Het brood moet weggegoold worden, de stank ervan is genoeg om ons misselijk te maken, en een groot deel van de rijst is volkomen oneetbaar. We krijgen maar een karig dagelijks maaltje; ook de munitie wordt gerantsoeneerd en er wordt alleen geschoten als missen uitgesloten is. We doden een **hocco** (dikke, wilde kalkoen) van vier of vijf kilo, die we ter plaatse verslinden.
Op een avond, als we een bivak hebben opgeslagen op wat rotsen, doet een alarmkreet ons opschrikken. Een slang! Hij is waarschijnlijk aangetrokken door het licht en kruipt op minder dan een meter afstand nog steeds in onze richting. Hij wordt gedood met een klap met de machete. We constateren dat het een koraalslang is, een nachtdier, niet-agressief maar bijzonder giftig...
Twee gieren, die de pech hebben dat ze op **hocco's** lijken, eindigen in onze uitgehongerde magen, net als een schildpad, die we koken. Tenslotte bereiken we de samenvloeiing met de Oyapock. De roeiers zullen ons pas over een week komen ophalen... en we hebben geen levensmiddelen meer. We installeren ons op een eilandje, in de hoop dat er een prauw met jagers langs zal komen.
Vier dagen lang wachten we met een lege maag. Slechts een paar waterslakken en een (te) klein vogeltje weten we te vangen. We vissen, maar onze lijnen blijven leeg. We moeten een besluit nemen: als er morgen geen boot komt gaan we per sloep stroomafwaarts. Dat betekent enorme risico's, want de stroom is erg sterk en de stroomversnellingen zijn levensgevaarlijk.

De vuurbeschutting.

De rivier is versperd, de voortgang vertraagt.

Het is bijna een wonder: de volgende morgen is er in de verte een prauw te horen. We vuren een geweerschot af om de aandacht te trekken. We zijn letterlijk uitgeput. De prauwvissers bieden ons sigaretten en biscuits aan. Het avontuur is goed afgelopen, maar het had weinig gescheeld...
Ondanks het geluid va de motor van de prauw, gonzen in ons hoofd de geluiden van het grote woud. We ontspannen ons en vergeten de angsten die we hebben doorstaan, om ons nog slechts het geluk te herinneren van zo'n uitzonderlijke ervaring...

Om een stroomversnelling heen.

Christian PORTAL en Daniel BERGER

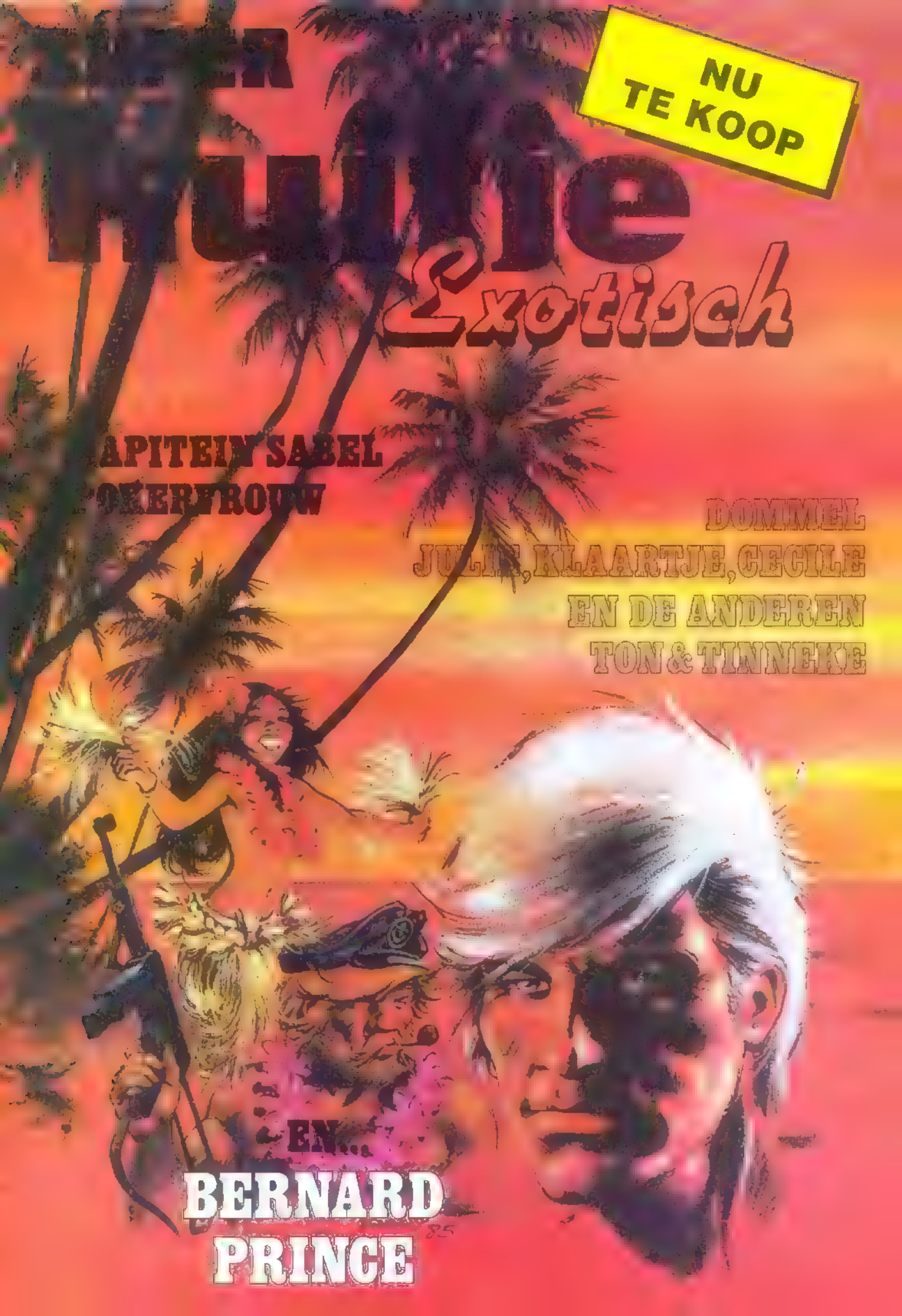
NU
TE KOOP
Hulle
Exotisch
APITEIN SABEL
OKERFROUW
DOMMEL
JULIE, KLAARTJE, CECILE
EN DE ANDEREN
TON & TINNEKE
EN...
BERNARD
PRINCE

EXTRA LANG VERHAAL

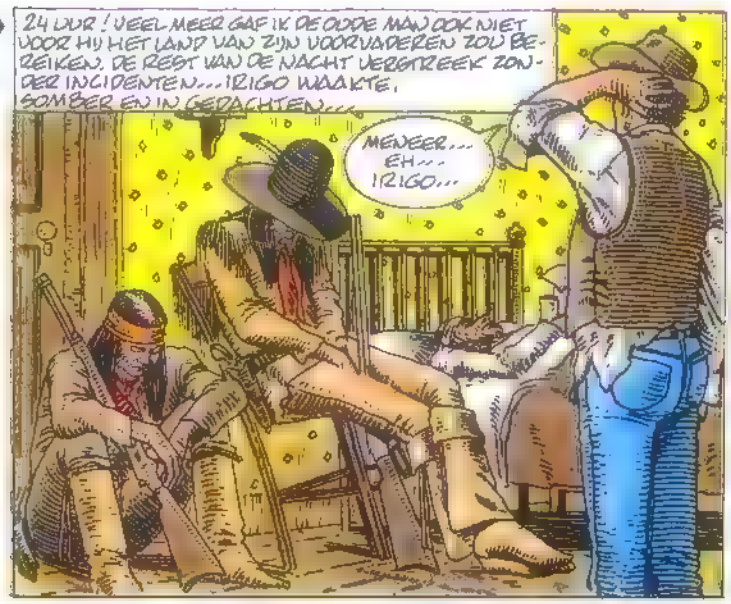
24 UUR! VEEL MEER GAF IK DE OUDE MAN OOK NIET VOOR HIJ HET LAND VAN ZIJN VOORVADEREN ZOU BEREIKEN. DE REST VAN DE NACHT VERGLEEK ZONDER INCIDENTEN... IRIGO WAAKTE, SOMBER EN IN GEDACHTEN...
MENEER... EH... IRIGO...

JE BENT MOE. ALS JE WILT KUN JE NU GAAN...
DAT ZOU IK GRAAG WILLEN, JA...

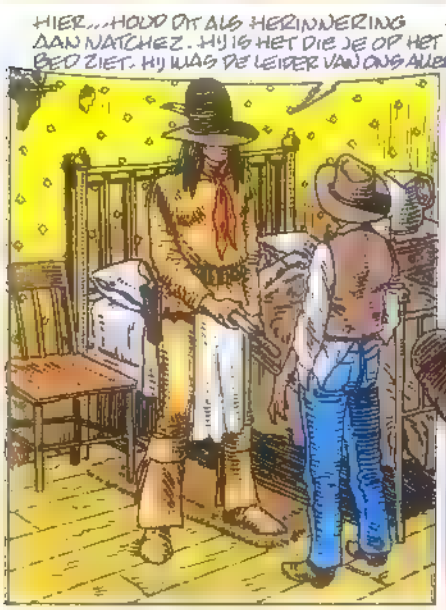
HIER... HOUD DIT ALS HERINNERING AAN NATCHEZ. HIJ IS HET DIE JE OP HET BED ZIET. HIJ WAS DE LEIDER VAN ONS ALLEN

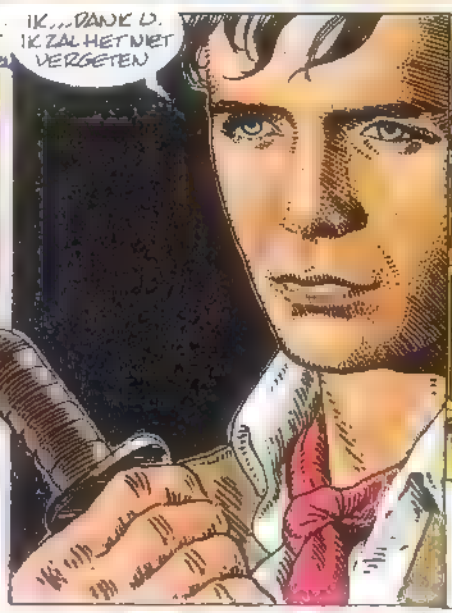
IK... DANK U. IK ZAL HET NIET VERGETEN

TOEN IK HET HOTEL UITLIEP DACHT IK MAAR AAN ÉÉN DING: TERUG NAAR AMY, HAAR ALLES VERTELLEN WAT IK HAD MEEGEMAAKT...

HET WAS FRIS IN DE VROEGE OCHTEND. IK TROF AMY IN DE SALOON. HAAR VADER, ACHTER DE BAR, KEEK SOMBER...
DUSTY!
AMY! EINDELIJK!

DUSTY! DUSTY! BRAGGS HEEFT HET ONS VERTELD... IK WILDE NAAR JE TOE, IN HET HOTEL...

ZO, DUS ZE HEBBEN JE VRIJGELATEN, JONGEN! KOM EENS HIER, WIJ HEBBEN NOG WAT TE REGELEN...

PAS OP! HIJ HEEFT EEN SLECHT HUMEUR...
LAAT MAAR...

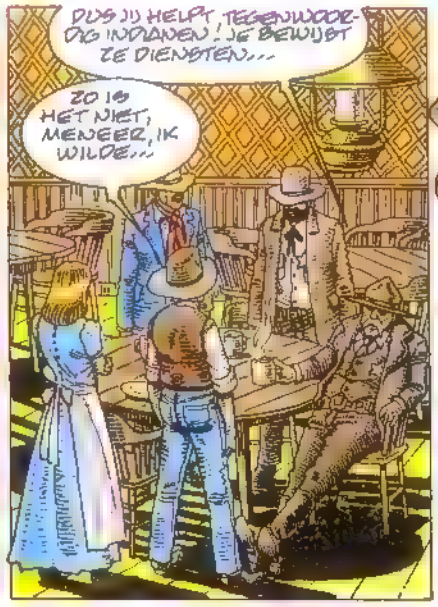
DUS JIJ HELPT TEGENWOORDIG INDIANEN! JE BEWIJST ZE DIENSTEN...
ZO IS HET NIET, MENEER, IK WILDE...

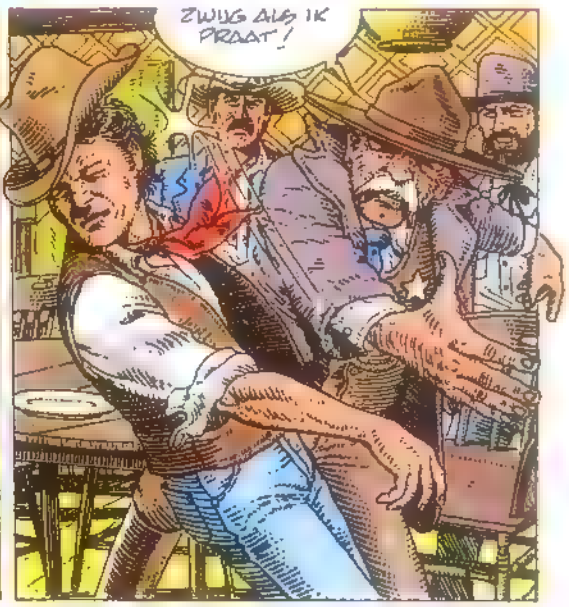
ZWIJG ALS IK PRAAT!

EEN INDIAAN IN HET BED VAN EEN BLANKE! DAT IS NOG NOOIT VERTOOND EN DAT ZAL OOK NOOIT MEER GEBEUREN!

DAT HOOR IK GRAAG...
MISTER MC CABE!

IK... IK VERWACHTTE U NIET, MR. MC CABE. HEBT U GEHOORD OVER...
OVER JOUW ONMACHT? JA, EN IK SCHAAM ME VOOR JE, BRAGGS! DE LUCHT WORDT VERSTIKKEND IN DIT DORP!

IK HEB WAT GUNMEN MEEGENOMEN OM JE TE HELPEN. IK HEB PETE OOK VERTELD DAT HIJ ZIJN MOND MOET HOUDEN. HIJ ZOU DE ZAAK IN DE HELE STREEK RONDBAZUINEN, DIE VETZAK!

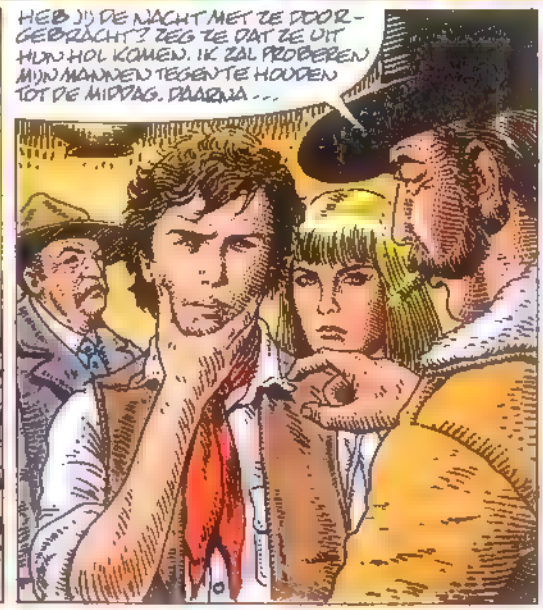
HEB JIJ DE NACHT MET ZE DOORGEBRACHT? ZEG ZE DAT ZE UIT HUN HOL KOMEN. IK ZAL PROBEREN MIJN MANNEN TEGEN TE HOUDEN TOT DE MIDDAG. DAARNA...

IK GA MET JE MEE!
BEN... BEN JE GEK?
11 JOSÉ PIRER/85

SLA OM

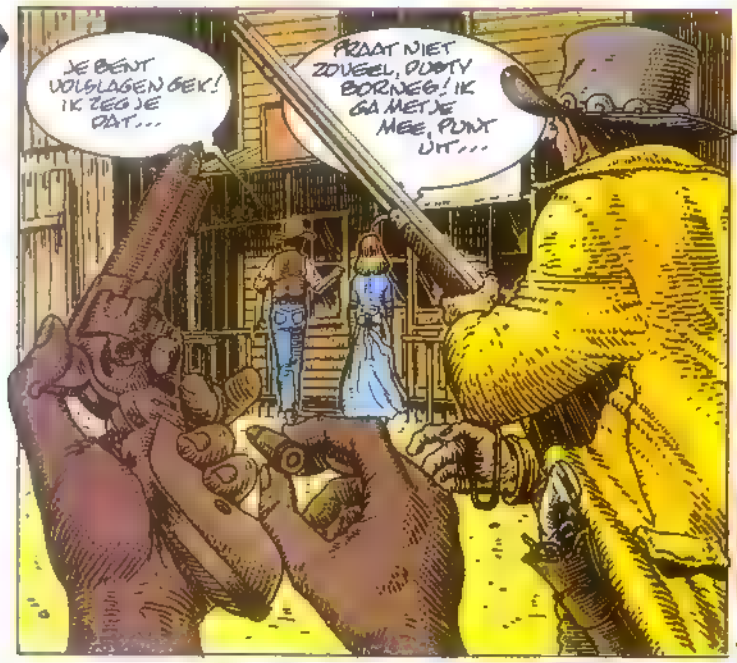
JE BENT VOLSLAGEN GEK! IK ZEG JE DAT...
PRAAT NIET ZOVEEL, DUSTY BORNEO! IK GA MEE, PUNT UIT...

GROTE GOD, ZE ZIJN HET HOTEL AAN HET OMSINGELEN...
AFSCHUWELIJK! WE MOETEN ONS HAASTEN, DUSTY!
HOTEL

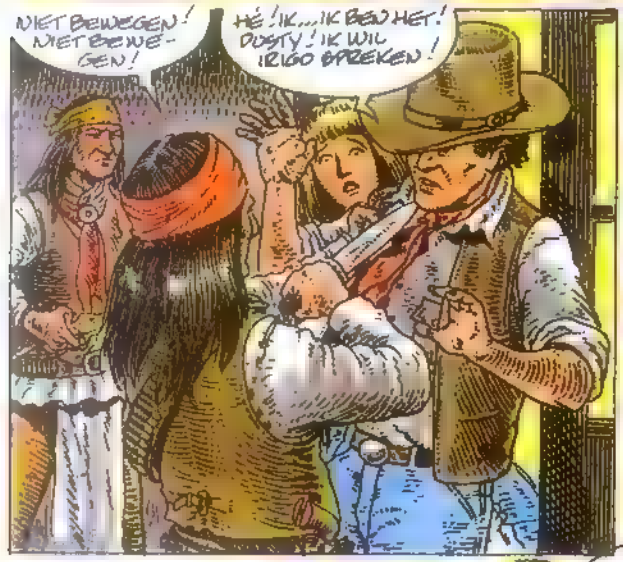
NIET BEWEGEN! NIET BEWEGEN!
HÉ! IK... IK BEN HET! DUSTY! IK WIL IRIGO SPREKEN!

MIJN VRIENDIN... IS... IRIGO BOVEN?
ZIJ?

KUNT NAAR BOVEN. ZAL IRIGO ZEGGEN DAT JE ER BENT.
JOSÉ PIRES/85

GA BINNEN... DAAR IS DE OUDE INDIAAN...

IS... IS HIJ DAT? HIJ ZIET ERUIT OF HIJ VEEL GELEDEN HEEFT...
JA. WAT IK NIET BEGRIJP IS WAAROM HIJ HIERHEEN GEKOMEN IS...

ACH, BLONDHAAR... JE BENT TERUGGEKOMEN! JE BENT DE OUDE NATCHEZ NIET VERGETEN. DAT IS GOED...
!!

EXTRA
VERHAAL
LANG

HÉ! WAT IS DAT...

WACHT... LAAT ZE...
!?

DE OUDE MAN IS NIET MEER BIJ ONS. ZIJN LAATSTE REIS VOERT HEM DOOR DE SCHADUWEN VAN HET VERLEDEN. HIJ KAN ONS NIET MEER HOREN..

ZIE JE, BLONDHAAR, IK BEN NOOIT OPBEHOUDEN AAN JE TE DENKEN. IK HEB HET MEZELF KWAAD IK GENOMEN. MAAR NATCHEZ HAD JE BELOFD... HIJ MOET ZIJN BELOFTEN HOUDEN...

JE WAS NIET VOOR NATCHEZ. MAAR JE BENT GEKOMEN. JE VERGAT ALLES. WIE JE WAS, WIE IK WAS. EN NATCHEZ HEEFT HET OOK VERGETEN...

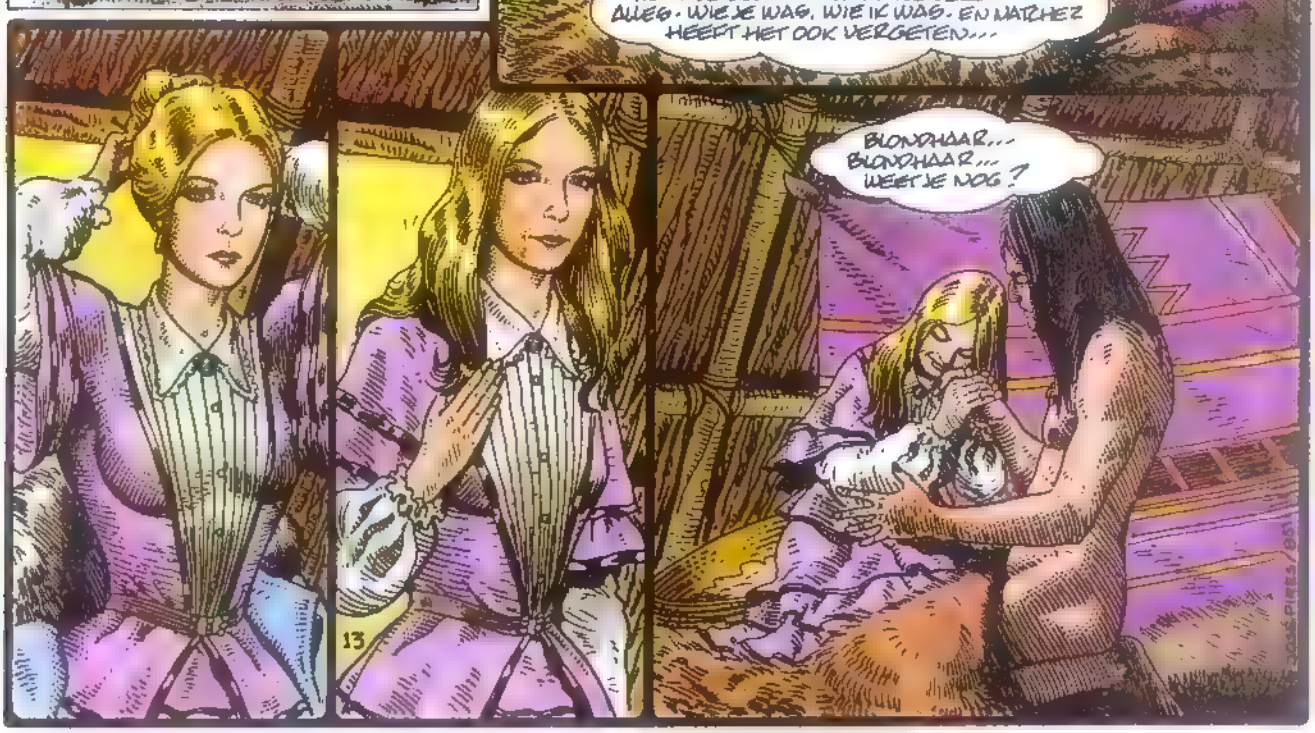
BLONDHAAR... BLONDHAAR... WEET JE NOG?

SLA OM

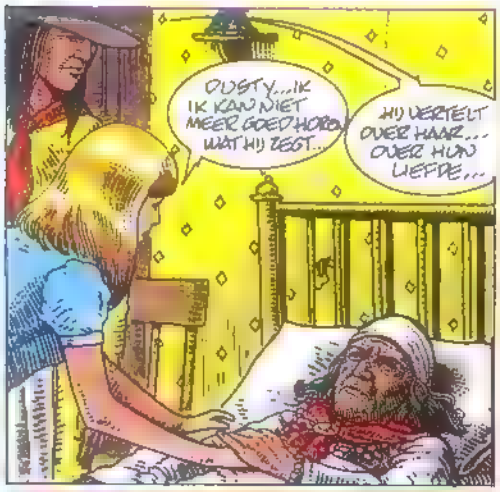
DUSTY...IK IK KAN NIET MEER GOED HORE WAT HIJ ZEGT...
HIJ VERTELT OVER HAAR... OVER HUN LIEFDE...

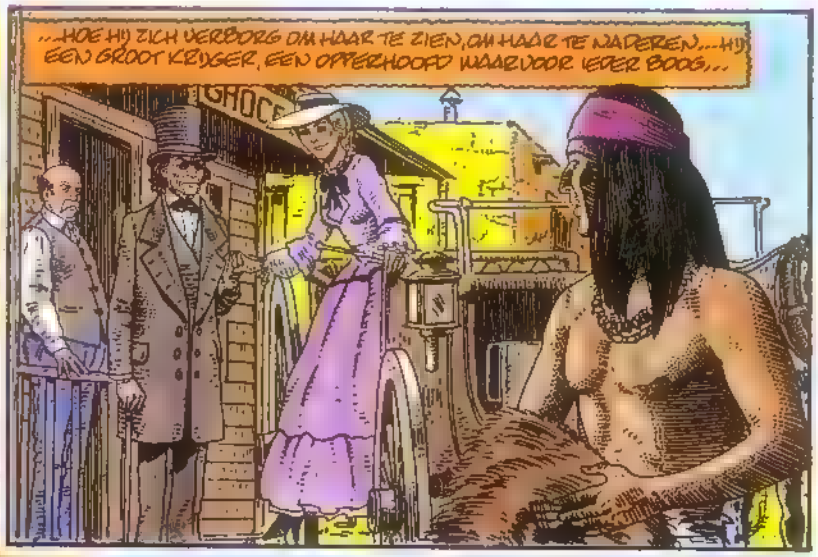
...HOE HIJ ZICH VERBORG OM HAAR TE ZIEN, OM HAAR TE NADEREN...HIJ EEN GROOT KRIJGER, EEN OPPERHOOFD WAARVOOR IEDER BOOG...

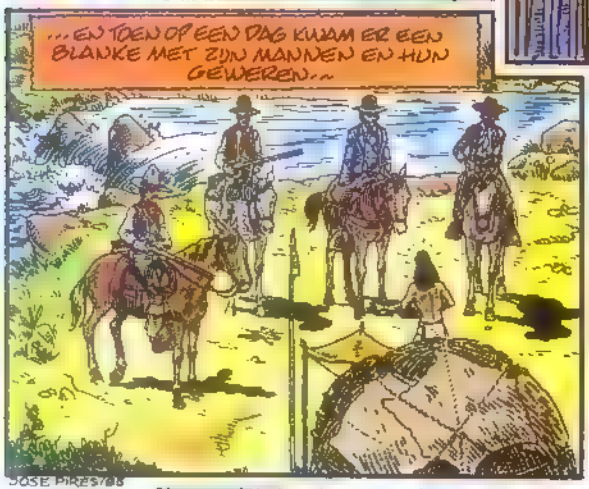
...EN TOEN OP EEN DAG KWAM ER EEN BLANKE MET ZIJN MANNEN EN HUN GEWEREN...
JOSE PIRES/88

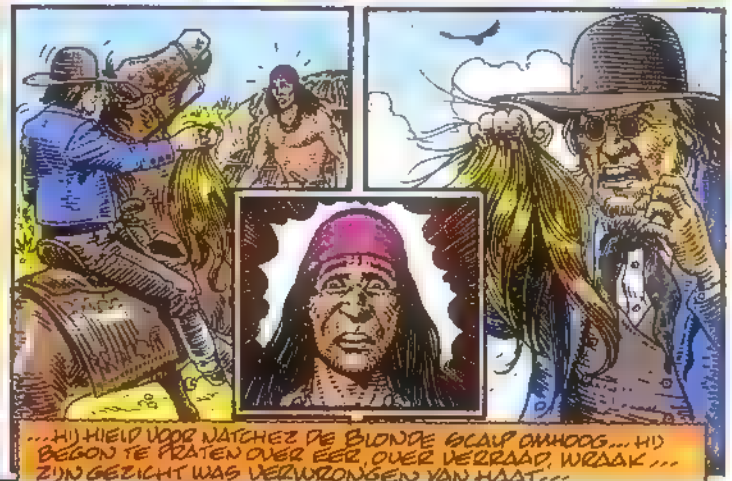
...HIJ HIELD VOOR NATCHEZ DE BLONDE SCALP OMHOOG...HIJ BEGON TE PRATEN OVER EER, OVER VERRAAD, WRAAK... ZIJN GEZICHT WAS VERVORMDEN VAN HAAT...

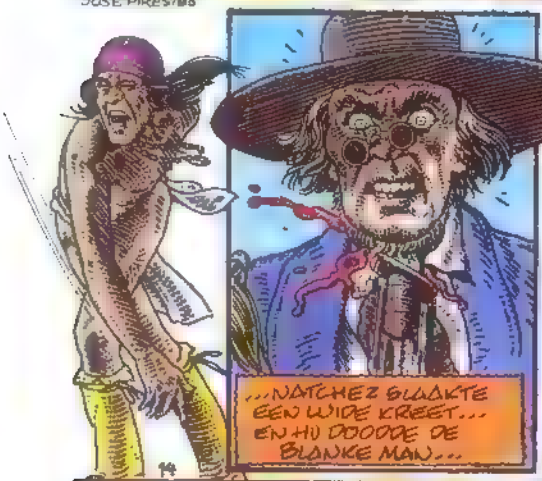
...NATCHEZ SLAAKTE EEN WIJDE KREET... EN HIJ DOODDE DE BLANKE MAN...

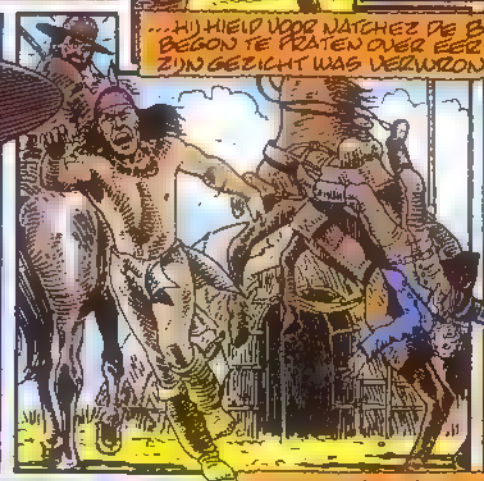

PAW
PAW
...DE ANDEREN REAGEERDEN NIET SNEL GENOEG. NATCHEZ WIST TE ONTKOMEN...

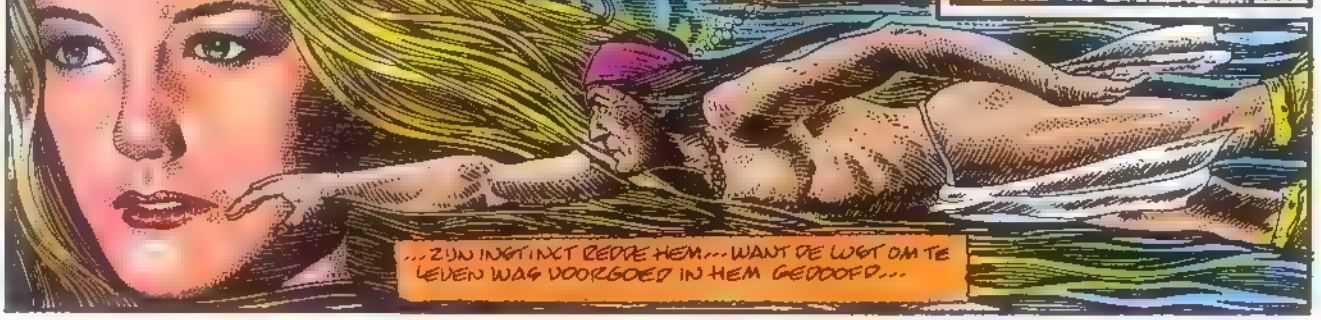
...ZIJN INSTINCT REDDE HEM...WANT DE LUST OM TE LEVEN WAS VOORGOED IN HEM GEDOOFD...

... HET HUIS VAN DE BLANKE MAN WERD GEPLUNDERD, VERWOEST, VERBRAND... NATCHEZ WILDE NIETS ACHTERLATEN DAT HEM AAN BLONDHAAR KON HERINNEREN...

EN... EN DE BLANKE VROUW ZIJ...
ZIJ KWAM HIER VANDAAN, ZE HEETTE LISA MC CABE ...

LISA MC CABE DE... DE MOEDER VAN MENEER MC CABE...
DAT... DAT IS ONMOGELIJK...

IK HEB MIJN BELOFTE GEHOUDEN... IK BEN HET NIET VERGETEN... IK BEN TERUGGEKOMEN...

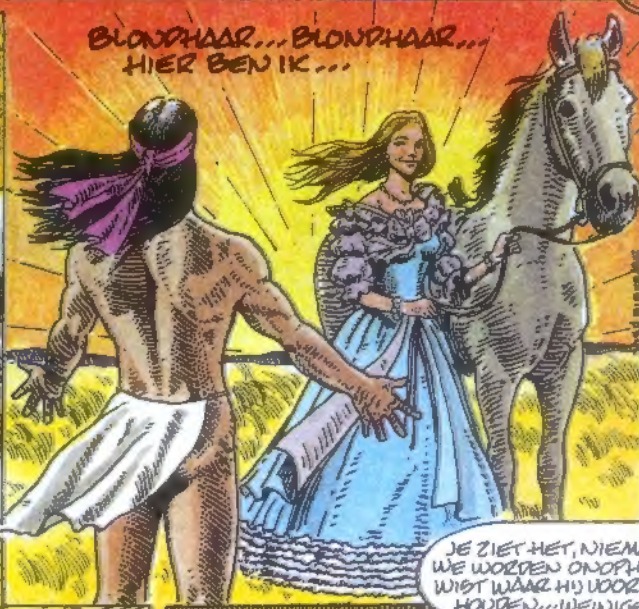
BLONDHAAR... BLONDHAAR... HIER BEN IK...

DU... DUSTY... HIJ... HIJ IS DOOD...

HELA DAAR! HET IS TIJD! TIJD OM IN TE RUKKEN... EN SNEL! ANDERS...
STAR H

JE ZIET HET, NIEMAND WIL IETS VAN ONS WETEN. WE WORDEN ONOPHOUDELIJK OPGEJAAGD... NATCHEZ WIST WAAR HIJ VOOR DE LAATSTE KEER WILDE HALT HOUDEN... WEINIGEN VAN ONS ZULLEN DIE KANS KRIJGEN...

HOTEL
HE, IK HEB ER EEN OP DE KORREL... JAMMER OM ZO'N MOOIE KANS TE MISSEN...

SLA OM

DE DOOD VAN NATCHEZ

EXTRA LANG VERHAAL

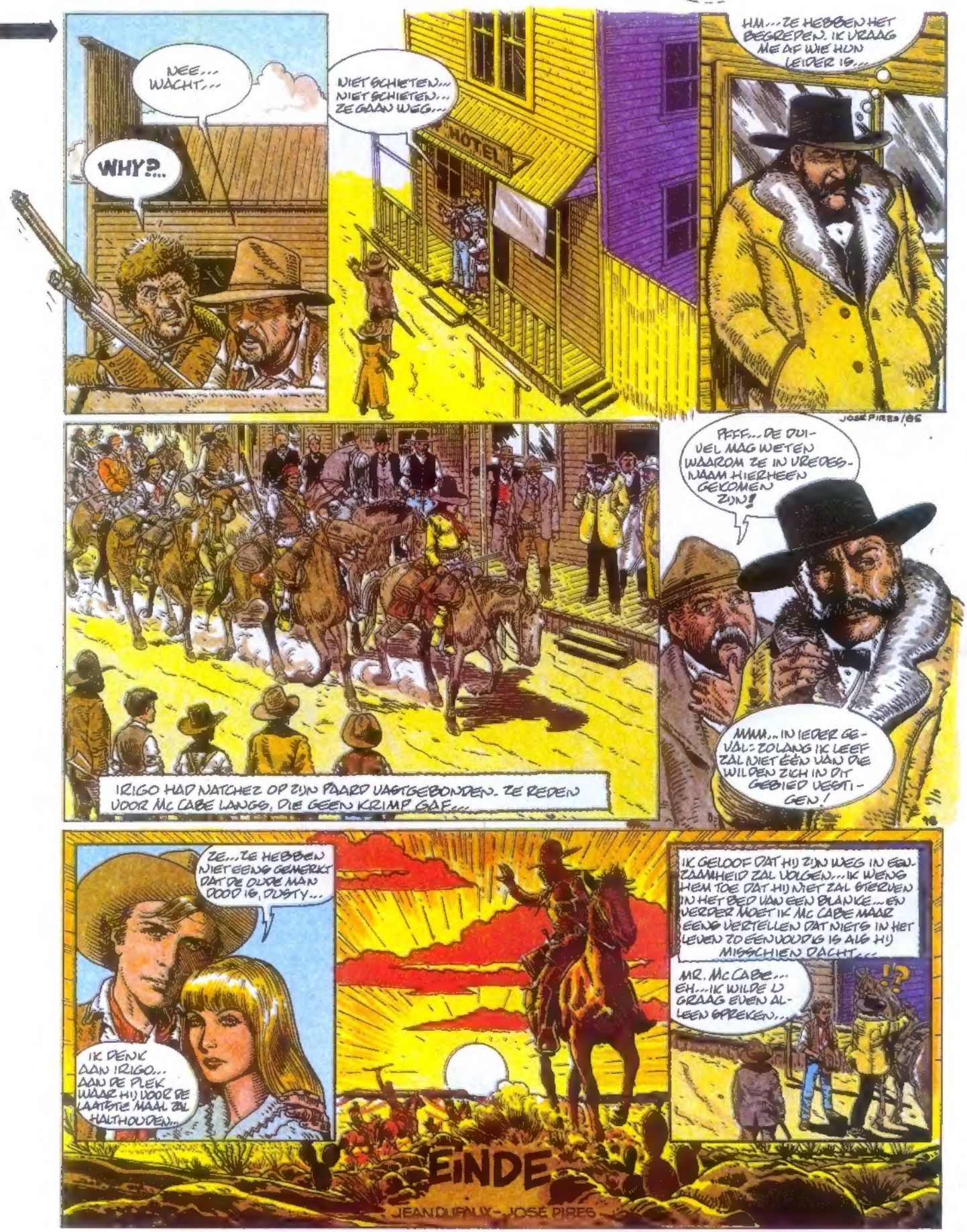

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN
P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIE	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	645 BF	1.825 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.290 BF	3.440 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.580 BF	6.830 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland
Postbus 77, 2040 AB Zandvoort
Telefoon 02507-19444
ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
P.V.O.-abonnementen service
Postbus 77, 5126 ZH Gilze Telefoon 01615-5920 / tst. 218
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: **4 weken** van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven
ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

V O L G E N D E W E E K

EXTRA LANG VERHAAL

DE JONGE REINOUT

in

«Knap voor 1 dag»
van

DISANO en DUFAUX

+

Een vervolgverhaal van

JULIE, KLAARTJE, CECILE EN DE ANDEREN

door

SIDNEY en BOM

EEN KNIPOOGJE
van ernst

VIND JE ZELF NIET DAT JE EEN BEETJE OVERDRUFT?